

Reformatie Nieuws

Jaargang 27, nummer 4

De Toenemende Storm

GEBEDSWEEK, 2-11 DECEMBER 2022

INHOUD

Redactie

Als de storm toeneemt..... 3

Standvastig zijn en God kennen

Enkele van de donkerste tijden in de geschiedenis van de aarde zijn verlicht door getrouwe zielen, die zich aan Christus vastklampen..... 4

Het einde der tijden

Vrede en kracht voor volharding voor degenen, die God liefhebben; een dag van afrekening voor degenen, die dat niet doen..... 9

Een tijd van worstelen

Met de toename van goddeloosheid is het nu de tijd om met God te worstelen voor de overwinning over zichzelf en zonde.. 12

De waarheid in tijden van crisis

Terwijl in momenten van extreme beproeving en moeilijkheden, wordt het adellijke karakter, ondersteund, onthuld..... 16

Een achteruitgaande wereld

In een samenleving, die wordt overspoeld door grove afgoderij en toenemende vervolging, is echte reformatie hard nodig 20

Geloof boven angst

Er is genoeg om ons bang te maken, maar als we de profetie diodelijk zien ontvouwen, zoals voorzegd is, hebben we hoop. 24

Bereidt uw weg

Gods volk moet de boodschap van Elia en Johannes de Doper uitdragen om de weg vrij te maken voor de wederkomst van Christus..... 28

De naderende storm

Verblijven onder de schaduw van Zijn vleugels in poëzie..... 32

INLEIDING

Met een intensiteit, die misschien onvoorzien is in de geschiedenis, is deze planeet als een enorm kruityvat, dat op ontploffen staat. Degenen, die oprecht zoeken naar en zich onderwerpen aan de God des hemels voor innerlijke vrede, hoop en leiding, zijn er maar weinig.

“Wij leven in een belangrijke en interessante periode in de geschiedenis van deze aarde. Wij hebben meer geloof nodig dan we tot nu toe hebben gehad; wij hebben een steviger houvast van boven nodig. Satan werkt met alle macht om de overwinning over ons te behalen, want hij weet, dat hij maar een korte tijd heeft om te werken. Paulus had angst en beven bij het uitwerken van zijn redding; en moeten wij niet bevreesd zijn, dat een belofte aan ons is gegeven, dat ieder van ons tekort lijkt te schieten, en wij onszelf onwaardig vinden voor het eeuwige leven? Wij moeten waken in gebed, met pijnlijke inspanning ernaar streven om door de enge poort binnen te gaan.” –*Faith and Works*, blz. 49.

Wat is het een voorrecht om deel te nemen aan de jaarlijkse Gebedsweek! Nu meer dan ooit moeten wij elke mogelijke gelegenheid koesteren om samen te komen in ernstige lofprijzing en smeekbede tot onze enige Bron van kracht, de Heer Jezus Christus, die nog steeds genadig voor ons pleit in de hemelse hoven.

De lezingenreeks van dit jaar, gebaseerd op het thema, De Toenemende Storm, erkent de huidige situatie, waarmee wij worden geconfronteerd en brengt woorden van geloof om ons te sterken voor de uitdagende dagen, die komen. Laten wij dus onder gebed de lezingen voor deze Gebedsweek overdenken en deze ook delen met anderen, die misschien geïsoleerd of aan huis gebonden zijn, en denken aan de volgende data:

Gebed met vasten: Sabbat, 10 december
Inzameling van de gaven voor zendingsvelden: zondag 11 december
Moge de Heilige Geest tot ons hart spreken en ons sterken in overeenstemming met onze behoeften als persoon en als volk. Moge 'de God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Die volmake, bevestig, versterk en fundere u. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen' (1 Petrus 5:10-11).

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

ALS DE STORM TOENEEMT...

Ongeacht waar men op deze planeet woont, de kans is groot, dat men op een bepaald moment minstens één keer in het leven met een storm te maken krijgt. Wolken vormen zich meestal en gaan zo dicht in elkaar over, dat de hele lucht donker wordt en uiteindelijk de storm losbarst, soms met enorme woede.

In deze laatste dagen van de geschiedenis van de aarde wordt het leven vergeleken met de ontwikkeling van een storm. De geestelijke toestand van de menselijke ziel wordt steeds donkerder, naarmate verschillende vormen van kwaad de harten en geesten overal naderen.

Maar wij hoeven ons niet in de steek gelaten te voelen in de duisternis! De God des hemels heeft in Zijn Woord volledige informatie gegeven, zodat wij niet verbaasd moeten zijn over, wat er gebeurt en wat er nog gaat komen. In Zijn overvloedige genade heeft God ons voorzien van kostbare woorden van hoop.

“Engelen houden nu de oorlogswinden in toom, opdat ze niet zullen waaien, tot de wereld gewaarschuwd is voor haar komende ondergang; maar een storm is in aantocht, die straks over de aarde zal losbarsten; en wanneer God Zijn engelen zal bevelen de winden los te laten, zal er zo’n strijd ontstaan, als geen pen kan beschrijven.

De Bijbel, en de Bijbel alleen, geeft een juiste kijk op deze dingen. Hierin worden de grote slottonelen in de geschiedenis onzer wereld beschreven, gebeurtenissen welke hun schaduw reeds vooruitwerpen, waarvan het geluid hunner nadering de aarde doet beven en de harten der mensen van vrees doet bezwijken.

‘Zie, de Heere ontledigt en verwoest de aarde, keert haar ondersteboven, en verstroot haar bewoners... omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontrokken, het eeuwig verbond verbroken. Daarom verslindt een vloek de aarde, en moeten haar bewoners boeten... De vrolijke tamboerijnen zwijgen, het rumoer der uitgelatenen heeft opgehouden, de vrolijke citer zwijgt’ (Jesaja 24:1-8) ...

‘Ik moet ineenkrimpen, o wanden mijns harten! Mijn

hart jaagt in mij. Ik kan niet zwijgen, want bazuingeschal hoor ik, strijdrumoer! Slag na slag wordt gemeld, ja het gehele land is verwoest.’

‘Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. Ik zag, en zie, er was geen mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. Ik zag, en zie, de gaarde was woestijn, en al zijn steden waren in puin gestort’ (Jeremia 4:19-20, 23-26).

‘Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden’ (Jeremia 30:7).

‘Kom, Mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramscap over is’ (Jesaja 26:20).” – *Karaktervorming*, blz. 181-182.

De bescherming van God en Zijn engelen, evenals de zekerheid van Zijn blijvende tegenwoordigheid zijn beloofd aan degenen, die zich volledig aan Christus overgeven. Als wij de storm zien naderen met zo’n enorme intensiteit, laten wij dan vertrouwen op de ontzagwekkende Hand, die boven alles is, de Hand, die het universum op zijn plaats houdt en voor ieder van ons aan het kruis werd genageld.

“Van de discipelen staat na de verheerlijking van Christus geschreven, dat zij aan het slot van dat wondervolle schouwspel ‘niemand zagen dan Jezus alleen’ (Matthéüs 17:8). ‘Jezus alleen’, in deze woorden ligt het geheim besloten van het leven en de kracht, die de geschiedenis van de eerste gemeente kenmerkten. Toen de discipelen voor het eerst de woorden van Christus hoorden, voelden ze, dat ze Hem nodig hadden. Zij zochten Hem, vonden Hem, en volgden Hem. Zij waren bij Hem als leerlingen bij een leraar en ontvingen dagelijks lessen over de eeuwige waarheid.

Na de hemelvaart van de Heiland begeleidde hen nog steeds de goddelijke tegenwoordigheid, vol liefde en licht.

VRIJDAG 2 DECEMBER 2022

Samenstelling uit de geschriften van Ellen G. White

1

STANDVASTIG ZIJN EN GOD KENNEN

Het was een persoonlijke tegenwoordigheid. Jezus, de Heiland, die met hen gewandeld, gesproken en gebeden had, die hen had getroost en bemoedigd, was van hen weggenomen naar de hemel, terwijl de boodschap van vrede nog op Zijn lippen lag. Toen de engelenstoet Christus opnam, herinnerden de discipelen zich Zijn woorden: 'Zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld' (Matthéüs 28:20). Hij was ten hemel gevaren in menselijke gedaante. Zij wisten, dat Hij voor de troon van God was, nog immer hun Vriend en Verlosser; dat Zijn toegenegenheid onveranderd was; dat Hij zich voor eeuwig met de lijdende mensheid wilde vereenzelvigen. Zij wisten, dat Hij God de verdienste van Zijn bloed aanbod, Zijn doorboorde handen en voeten tonend als een herinnering aan de prijs, die Hij voor Zijn verlostten had betaald. Deze gedachte gaf hun de kracht om ter wille van Hem smaadheid te lijden. Hun verbinding met Hem was nu sterker dan, toen Hij persoonlijk bij hen was. Het licht, de liefde en de kracht van een inwonende Christus straalden door naar buiten, zodat mensen, dit ziende, zich verwonderden." – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 47.*

IN DE DONKERE TIJDEN, DIE VOLGDEN

"Satan wist wel, dat de Heilige Schrift de mensen in staat zou stellen zijn bedrog te ontdekken en dat ze zich dan tegen zijn macht zouden verzetten. Met dit Woord had zelfs de Verlosser der wereld zijn aanvallen afgesla-

gen. Bij elke aanval hield Christus hem het schild van de eeuwige waarheid voor door het uitspreken van de woorden: 'Er staat geschreven'. Tegenover elk voorstel van de verleider plaatste Hij de wijsheid en macht van het woord. Wilde Satan zijn heerschappij over de mensen behouden en de macht van de pauselijke overweldiger vestigen, dan moest hij hen in onwetendheid aangaande de Schrift houden. De Bijbel verheerlijkt God en zet de sterfelijke mens op zijn plaats. Daarom moesten zijn heilige waarheden verborgen blijven en onderdrukt worden. Deze redenering werd door de rooms-katholieke kerk overgenomen. Eeuwenlang was de verspreiding van de Bijbel verboden. De mensen mochten Gods Woord niet lezen of in huis hebben en gewetenloze priesters en prelaten legden zijn leer op zo'n manier uit, dat hun onrechtmatige aanspraken erdoor werden gesteund. Daarom werd de paus door bijna iedereen erkend als de stedehouder van God op aarde, bekleed met macht over Kerk en Staat.

Toen het instrument, dat de dwalingen aan het licht brengt, eenmaal uit de weg was geruimd, kon Satan naar eigen inzichten handelen. Volgens de profetie zou het pausdom 'er op uit zijn tijden en wet te veranderen' (Daniël 7:25). Dit werk werd onmiddellijk ondernomen. Om de bekeerlingen uit het heidendom iets in de plaats te geven voor de verering van hun afgoden en zodoende

hun zogenaamde aanvaarding van het christendom te vergemakkelijken, werd het aanbidden van beelden en relikwieën langzamerhand in de christelijke godsdienst opgenomen. Een oecumenisch concilie ... keurde later deze afgodendienst goed. Om het godslasterlijke werk af te ronden, heeft Rome zich het recht toegeëigend het tweede gebod, dat de beeldendienst verbiedt, uit Gods wet te schrappen en het tiende gebod te splitsen om toch het juiste aantal te behouden.

De geest van toegevingen aan het heidendom baande de weg voor een nog grotere aanslag op Gods gezag. Satan bediende zich van oneerlijke leiders in de gemeente om ook het vierde gebod te veranderen en hij probeerde de eeuwenoude Sabbat, de dag die door God was gezegend en geheiligd (Genesis 2:2-3), opzij te schuiven en in plaats daarvan het feest, dat de heidenen vierden, als 'de eerbiedwaardige dag van de zon' in te voeren. Aanvankelijk werd deze verandering niet direct openlijk doorgevoerd. In de eerste eeuwen was de ware Sabbat door alle christenen gevierd. Zij ijverden voor Gods eer en daar ze geloofden, dat Zijn wet onveranderlijk was, waakten ze ijverig over de heiligheid van haar geboden. Maar Satan ging met grote sluwheid te werk om het beoogde doel door bemiddeling van zijn medewerkers te bereiken. Om de aandacht van de mensen op de zondag te richten, maakte men er een feestdag van. Er werden kerkdiensten op die dag gehouden. Toch werd de zondag alleen als een dag van ontspanning beschouwd en werd de Sabbat nog altijd geheiligd.

Om de weg te bereiden voor het werk, dat hij van plan was tot stand te brengen, had Satan nog vóór de komst van Christus de Joden de Sabbat met zeer strenge voorschriften laten verzwaren, waardoor Sabbatsviering een last werd. Hij profiteerde van het ongunstige licht, waarin de Sabbat werd geplaatst en brandmerkte de Sabbat als een Joodse instelling. Terwijl de christenen de zondag bleven vieren als een feestdag, zorgde hij ervoor, dat ze van de Sabbat een vastendag, een dag van droefheid en somberheid, maakten om op die manier hun haat tegenover het Jodendom te tonen." –*De Grote Strijd*, blz. 46-48.

DE SCHRIFT BEWAARD EN UITGELEefd

"In de landen, die buiten de invloedssfeer van Rome lagen, zijn er eeuwenlang groepen christenen geweest, die bijna volledig gevrijwaard zijn gebleven van de geloofsafval van het pausdom. Ze waren omringd door het heidendom en namen in de loop der eeuwen enkele dwalingen daarvan over, maar ze bleven de Bijbel beschouwen als het enige richtsnoer voor het geloof en namen vele van zijn waarheden aan. Deze christenen geloofden in de onveranderlijkheid van Gods wet en heiligden de Sabbat van het vierde gebod. In Midden-Afrika en onder de Armeniërs van Azië waren er gemeenten, die dit geloof en deze gebruiken hadden aangenomen.

De Waldenzen waren echter de belangrijkste groep, die zich tegen de inbreuken van het pausdom verzetten. In het land, waar het pausdom zijn zetel had gevestigd, werd er bijzonder hardnekkig weerstand geboden aan zijn bedrog en afvalligheid. De gemeenten van Piémont bleven eeuwenlang onafhankelijk, maar toen brak de tijd toch aan, dat Rome hun onderwerping eiste. Na een

vruchteloze strijd tegen zijn tirannie erkenden de leiders van deze gemeenten met tegenzin de heerschappij van de macht, die schijnbaar door de hele wereld werd aanvaard. Er waren echter enkele gelovigen, die weigerden zich aan het gezag van de paus en de prelaten te onderwerpen. Ze waren vastbesloten God trouw te blijven en de zuiverheid en eenvoud van hun geloof te behouden. Zo kwam er een scheiding. Zij, die het oude geloof trouw bleven, trokken zich terug. Enkelen verlieten de Alpen, waar ze geboren waren, en verhieven de banier van de waarheid in vreemde landen. Anderen trokken zich terug in de afgelegen dalen en rotsvestingen van de bergen en waren daar vrij om God te dienen zoals zij dat wilden.

Het geloof, dat de Waldenzen eeuwenlang hebben beleden en onderwezen, week zeer sterk af van de dwalingen, die Rome verkondigde. Hun godsdienstige opvattingen waren gebaseerd op het geschreven Woord van God, de ware bron van het christelijke geloof. Maar deze eenvoudige landbouwers, die leefden in hun verborgen schuilhoeken, van de wereld waren afgesloten en elke dag onder hun kudde en in hun wijngaarden werkten, hadden niet uit zichzelf de waarheid ontdekt, die in strijd was met de dogma's en ketterijen van de afvallige kerk. Hun geloof was niet iets nieuws. Hun godsdienstige overtuiging was het erfdeel van hun vaders. Ze streden voor het geloof van de apostolische gemeente, 'het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is'. 'De gemeente in de woestijn', en niet de trotse priesterheerschappij die de troon bezette in de hoofdstad van het wereldrijk, was Christus' ware gemeente en de bewaarder van de schatten der waarheid, die God aan Zijn volk heeft toevertrouwd om ze aan de wereld door te geven.

Een van de belangrijkste oorzaken, die tot de scheiding tussen de ware gemeente en Rome hadden geleid, was de haat van Rome tegen de Sabbat van de Bijbel. Zoals in de profetieën was voorgezegd, wierp de pauselijke macht de waarheid neer. Gods wet werd met voeten getreden, terwijl menselijke overleveringen en gebruiken werden geëerd. De kerken, die onder het gezag van het pausdom stonden, werden al vroeg verplicht de zondag te heiligen. Door de heersende dwalingen en het bijgeloof raakten velen, zelfs onder het ware volk van God, zó in de war, dat ze wel de Sabbat heiligden, maar 's zondags ook niet werkten. Maar daar waren de katholieke leiders niet mee tevreden. Ze eisten niet alleen, dat de zondag gevierd werd, maar ook dat de Sabbat zou worden ontheiligd. Ze veroordeelden iedereen, die de Sabbat heiligde in de felste bewoordingen. Men kon Gods wet alleen in vrede gehoorzamen, als men voor de roomse macht vluchtte.

De Waldenzen waren één van de eerste volken in Europa, die een vertaling van de Heilige Schrift hadden. Eeuwen vóór de Hervorming hadden ze de Bijbel in manuscript in hun eigen taal. Daar ze de onvervalste waarheid hadden, werden ze het bijzondere doelwit van haat en vervolging. Ze verklaarden, dat de kerk van Rome het afvallige Babylon van de Openbaring was en stelden hun leven in de waagschaal door zich tegen haar dwalingen te verzetten. Terwijl enkelen onder druk van langdurige vervolgingen hun geloof verloren en geleidelijk de Bijbelse beginselen prijsgaven, hielden anderen vast aan de waarheid. In de eeuwen van duisternis en afvalligheid

waren er Waldenzen, die de heerschappij van Rome verwierpen, de beeldendienst als afgoderij bestempelden en de ware Sabbat heiligden. In de zwaarste stormen van tegenwerking behielden ze hun geloof. Hoewel ze werden doorstoken door de spies van de Savoyards en op de brandstapels van Rome terecht kwamen, stonden ze pal voor Gods Woord en Gods eer.

Achter de hoge bergen, die de schuilplaats van vervolgd en verdrukt in de loop der eeuwen, vonden de Waldenzen een toevluchtsoord. Hier werd het licht der waarheid tijdens de lange periode van middeleeuwse duisternis brandend gehouden. Duizend jaar lang bewaarden deze getuigen voor de waarheid hier het oude geloof.

God had Zijn volk een ontzaglijke grootse tempel bereid, die paste bij de belangrijke waarheden, die hun waren toevertrouwd. De bergen waren voor deze trouwe ballingen een zinnebeeld van Gods onveranderlijke gerechtigheid. Ze wezen hun kinderen op de spitsen, die zich in onveranderlijke majesteit boven hen verhieven en spraken met hen over God 'bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer', en wiens Woord even vast staat als de eeuwige bergen. God heeft de bergen gegrondvest en ze met kracht omgord. Alleen de machtige arm van de oneindige kan ze van plaats doen veranderen. Zo heeft Hij ook Zijn wet, het fundament van Zijn bestuur in de hemel en op aarde, vastgelegd. De arm van de mens kan misschien zijn medemensen treffen en ze van het leven beroven, maar zoals die arm de bergen niet van hun fundament kan verzetten en ze niet in zee kan werpen, zo kan hij ook geen enkel gebod van Gods wet wijzigen en geen van Zijn beloften aan hen, die Zijn wil doen, te niet doen. Gods kinderen moeten in hun getrouwheid aan Zijn wet even standvastig zijn als de onwrikbare bergen.

De bergen, die de laaggelegen dalen omringden, getuigen voortdurend van Gods scheppingsmacht en waren een blijvende verzekering van Zijn bescherming en zorg. Deze pelgrims leerden de stille zinnebeelden van Gods aanwezigheid liefhebben. Ze klaagden niet over hun lot. Ze voelden zich nooit eenzaam in de verlatenheid van de bergen. Ze dankten God, dat Hij hun een schuilplaats had bereid tegen de boosheid en wreedheid van de mensen. Ze waren blij, dat ze Hem in alle vrijheid konden dienen. Wanneer ze door hun vijanden werden vervolgd, was de sterkte van de heuvels een veilige bescherming. Van menige hoge bergspits zongen zij Gods lof en de legers van Rome konden dat danklied niet doen verstommen.

De vroomheid van deze volgelingen van Christus was rein, eenvoudig en vurig. De beginselen van de waarheid hadden in hun ogen meer waarde dan huizen, grondbezit, vrienden, bloedverwanten, ja, ze waren waardevoller dan het leven zelf. Ze deden hun uiterste best om deze beginselen in het hart van de jongeren in te prenten. Al in hun vroegste kinderjaren leerden de kinderen de Bijbel kennen en leerde men hun de eisen van Gods wet heilig achten. Er waren maar weinig exemplaren van de Bijbel en daarom werden zijn kostbare woorden uit het hoofd geleerd. Vele Waldenzen konden grote gedeelten uit het Oude en Nieuwe Testament opzeggen. Zij associeerden de gedachten over God zowel met het prachtige natuurschoon rondom hen als met de eenvoudige zegeningen van het dagelijks leven. De kleine kinderen leerden met dankbaarheid tot God opzien als de Schenker van elke

gunst en van elke troost.

De ouders hielden van hun kinderen, maar hadden ze veel te lief om aan een gemakkelijk leven te wennen. Er stond hun een leven van beproevingen en ontberingen en misschien zelfs de marteldood te wachten. Van kindsbeen af werd hun geleerd ontberingen te verdragen, zich aan het gezag te onderwerpen en toch zelfstandig te denken en te handelen. Ze moesten al op jonge leeftijd verantwoordelijkheid dragen. Ze leerden hun woorden wikkelen en wegen en leerden ook, dat het soms beter was te zwijgen. Een enkel onvoorzichtig woord kon niet alleen het leven van de spreker, maar ook dat van honderden broeders in gevaar brengen, als het werd opgevangen door hun tegenstanders, want de vijanden van de waarheid vervolgd iedereen, die de godsdienstvrijheid durfde te verdedigen als wolven, die hun prooi achterna zitten.

De Waldenzen hadden hun aardse voorspoed ter wille van de waarheid opgeofferd en zwoegden met volharding en geduld voor hun dagelijks brood. Elk plekje landbouwgrond tussen de bergen werd met zorg verbeterd. De dalen en de minder vruchtbare hellingen werden zó bewerkt, dat ze wel iets opbrachten. Zuinigheid en een zeer strenge zelfverloochening waren een onderdeel van de opvoeding, die de kinderen meekregen als hun enig erfdeel. Men leerde hun, dat God wilde, dat het leven aan de tucht onderworpen zou zijn en dat ze alleen in hun behoeften konden voorzien door persoonlijke arbeid, gehoorzaamheid, overleg en geloof. Deze zaak was zwaar en uitputtend, maar leerzaam en precies, wat de gevallen mens nodig heeft. Het was de leerschool, die God had bestemd voor hun opvoeding en ontwikkeling. Terwijl de jongeren werden gehard tegen arbeid en ontberingen, werd hun intellectuele ontwikkeling niet uit het oog verloren. Ze leerden, dat al hun krachten God toebehoorden en dat ze verbeterd en ontwikkeld moesten worden voor Zijn dienst.

De gemeenten van de Waldenzen leken in hun reinheid en eenvoud op de apostolische gemeente. Ze verwierpen de heerschappij van de paus en de prelaten en beschouwden de Bijbel als het enige hoogste en onfeilbare gezag. In tegenstelling tot de trotse priesters van Rome volgden hun voorgangers het voorbeeld van hun Meester, die niet was gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Zij voedden de kudde Gods en leidden hen naar grazige weiden en de levende fonteinen van Zijn heilig Woord. Ver van de monumenten van menselijke pracht en praal kwamen de mensen samen, niet in prachtige kerken of grootse kathedralen, maar in de schaduw van de bergen, in de valleien van de Alpen of in een rotsvesting in tijden van gevaar, om naar de woorden, die door Gods boodschappers werden verkondigd te luisteren. De leraren predikten niet alleen het evangelie, maar bezochten ook de zieken, gaven de kinderen godsdienstonderwijs, vermaanden de dwalenden en probeerden geschillen bij te leggen en eendracht en broederlijke liefde te bevorderen. In vreedstijd werd in hun onderhoud voorzien door de vrijwillige gaven van het volk, maar zoals Paulus, de tentenmaker, leerde elk van hen een vak of een beroep, zodat zij indien nodig in hun eigen onderhoud konden voorzien.

De jongeren werden door predikanten onderwezen.

Hoewel er ook aandacht aan algemene vakken werd besteed, was de studie van de Bijbel de hoofdzaak. Ze leerden het evangelie van Matthéüs en van Johannes en ook vele zendbrieven uit het hoofd. Ze schreven ook de handschriften van de Bijbel over. Sommige handschriften bevatten de volledige Bijbel, andere maar korte Schriftgedeelten, waaraan enkele eenvoudige tekstverklaringen werden toegevoegd door bevoegde Bijbeluitleggers. Zo werden de schatten der waarheid, die zo lang waren verborgen door degenen, die zich boven God probeerden te verheffen, weer aan het licht gebracht.

Ze waren geduldig en onvermoeibaar bij het kopiëren, dat soms in de diepe, donkere spelonken van de aarde bij het licht van fakkels gebeurde. Zo werd de Heilige Schrift vers voor vers en hoofdstuk na hoofdstuk overgeschreven; zo ging het werk vooruit en straalde de geopenbaarde wil van God als zuiver goud. Hoeveel helderder, duidelijker en krachtiger door de beproevingen, die ze ervoor moesten lijden, konden alleen zij, die zich met dit werk bezighielden getuigen. Engelen uit de hemel omringden deze trouwe arbeiders.

Satan had de roomse priesters en prelaten ertoe aangezet het Woord der Waarheid te bedelven onder het puin van hun dwalingen, ketterijen en bijgeloof, maar het werd op een zeer wonderbaarlijke manier onvervalst bewaard in de loop van al die donkere eeuwen. Het droeg niet het stempel van de mens, maar het zegel Gods. De mensen hebben niets onbeproefd gelaten om de duidelijke, eenvoudige betekenis van de Schrift te verduisteren. Ze hebben alles gedaan om de Bijbel zichzelf te laten tegen spreken, maar het Woord van God trotseert de stormen, die het dreigen te vernietigen, zoals de ark op de golven van de zee. Zoals een mijn rijke goud- en zilveraderen onder de oppervlakte verbergt, zodat allen, die de schatten willen ontdekken, moeten graven, bevat ook de Heilige Schrift schatten van waarheid, die alleen geopenbaard worden aan degene, die er ernstig, nederig en biddend naar zoekt. God heeft de Bijbel gegeven als een leerboek voor de hele mensheid, voor het kind, voor de jeugd, voor de volwassene, een Boek dat in alle tijden onderzocht moet worden. Hij gaf de mens Zijn Woord als een openbaring van Zichzelf. Elke nieuw ontdekte waarheid is een nieuwe openbaring van het karakter van de Schrijver. Het onderzoek van de Schrift is het door God ingestelde middel om de mens nauwer in contact te brengen met zijn Schepper en om hem Zijn wil beter te leren kennen. Het is het communicatiemiddel tussen God en de mens.

De Waldenzen beschouwden de vreze des Heren als het begin der kennis, maar hechtten toch belang aan het

contact met de wereld, aan mensenkennis en aan een actief leven voor de ontwikkeling van hun verstand en hun kritische zin. Sommigen jongeren werden van hun scholen in de bergen naar onderwijsinstellingen in de steden van Frankrijk en Italië gestuurd, waar er meer gelegenheid was voor studie en voor de ontwikkeling van het denken en het waarnemingsvermogen dan in hun geboortestreek, de Alpen. De jongeren, die de bergen om studie redenen hadden verlaten, werden blootgesteld aan verleidingen, zagen allerlei misbruiken in hun nieuwe omgeving, kwamen in aanraking met de sluwe medewerkers van Satan, die hun de listigste ketterijen en gevaarlijkste misleidingen influisterden. Maar de Waldenzen hadden hun jongeren tijdens hun opvoeding op dit alles voorbereid.

In de scholen, waar ze kwamen, mochten ze niemand in vertrouwen nemen. Hun kleren waren zo gemaakt, dat ze er hun grootste schat, de kostbare handschriften van de Bijbel, in konden verbergen. Deze handschriften, die het resultaat waren van maanden en zelfs jarenlange arbeid, hadden ze altijd bij zich en wanneer ze vermoedden, dat ze geen argwaan wekten, maakten ze van de gelegenheid gebruik om voorzichtig een gedeelte voor te leggen aan de mensen, die bereid schenen te zijn naar de waarheid te luisteren. Van kindsbeen af waren de jongeren met dit doel voor ogen opgeleid. Zij kenden hun werk en deden het met getrouwheid." –*De Grote Strijd*, blz. 60-66).

EEN OPROEP AAN ONS

"Wat uw werk ook mag zijn, beste broeders en zusters, doe het als voor de Meester, en doe het goed. Zie de gouden gelegenheden, die zich nu voordoen, niet over het hoofd, en laat uw leven geen mislukking worden, terwijl u stil zit en droomt van gemak en succes in een werk, waarvoor God u nooit geschikt heeft geacht. Doe het werk, dat voor u het dichtst bij is. Doe het, zelfs als het gepaard gaat met gevaren en tegenslagen in het zendingsveld, maar ik smeed u om niet te klagen over moeilijkheden en zelfopoffering. Kijk naar de Waldenzen. Zie welke plannen zij maakten om het licht van het evangelie in het verduisterde verstand van vele mensen te laten schijnen. Wij moeten niet werken in de verwachting, dat wij in dit leven onze beloning al ontvangen, maar met onze ogen gericht op de prijs aan het einde van de wedloop. Er zijn nu mannen en vrouwen nodig, die dezelfde gerichtheid op hun plicht hebben als de kompasnaald op de pool, mannen en vrouwen die werken zonder, dat zij het nodig vinden, dat hun weg gebaad is en alle obstakels zijn verwijderd." –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 332.

SABBAT, 3 DECEMBER 2022

Door David Zic

2

HET EINDE DER TIJDEN

Te midden van de kweiling van het kruis riep Christus uit: 'Het is volbracht' (Johannes 19:30). Aan alle profetieën, die door de eeuwen heen zijn gegeven en die op dit moment wezen, was nu een einde gekomen. Alles wat het universum zag, was dat Hij, die zonder zonde was, 'Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem', en toch was het een heerlijke gebeurtenis voor de mensheid, want 'door Zijn striemen is ons genezing geworden' (Jesaja 53:5). 'Het is volbracht' was voor de goddelozen een vreselijke verklaring. Ze hadden verloren in hun poging om de Heiland te verslaan en ze vluchtten van het toneel van het kruis. 'Het is volbracht' was voor het volk van God geen vreselijke verklaring. Dit was een verklaring, die de toegang tot genade mogelijk maakte voor iedereen, die redding wenste.

Christus staat weer op het punt om een einde aan te kondigen. Nogmaals, profetieën, die over de eeuwen zijn gegeven, staan op het punt hun vervulling te bereiken. De laatste waarschuwingen, die worden gegeven aan een wereld, die in zonde verdrinkt, zullen hun einde bereiken. Zoals het was, toen Hij zei 'het is volbracht' aan het kruis, zullen er twee groepen zijn bij deze slotafkondiging van Christus. 'Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is,

dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde. En zie, Ik kom haastig; en Mijn loon is met Mij, om een ieder te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn. Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste' (Openbaring 22:11-13).

Op dit moment, terwijl we deze verklaring van Christus naderen, maken we allemaal keuzes, in welke groep we zullen zijn. De tekenen, die in de profetie zijn voorgezegd, gaan steeds sneller in vervulling. De zonden van de mensheid worden nu stoutmoedig beoefend in weerwil van de Schepper. Onze hebzucht, onze toegeefli-

jkheid, ons verlangen naar de macht doden zowel ons lichaam als de wereld om ons heen. Terwijl de mensheid de Schepper verder wegduwt, wordt Zijn genade van de wereld teruggetrokken en wat volgt, is een verwoesting op ongekende schaal. Door de millennia heen zijn er natuurrampen geweest, maar de rampen, die we vandaag meemaken gaan verder dan alles uit het verleden en het zal alleen maar erger worden. 'En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen' (Matthéüs 24:37). Omdat we denken, dat we het beter weten dan God, heeft de mensheid plagen, pandemieën en rampen, die we zelf hebben veroorzaakt, op zichzelf losgelaten.

Het moment komt, dat de zonden te groot zijn voor de Heer om te dragen: 'Want haar zonden zijn de ene op de andere gevolgd tot de hemel toe, en God is haar ongerechtigheden gedachtig geworden' (Openbaring 18:5). Wanneer Christus die laatste verklaring aflegt, dat Zijn werk van voorbede voor de mensheid is voltooid, aan welke kant zult u dan worden gevonden? Als kind herinner ik me, dat ik deze boodschap hoorde prediken in mijn kleine gemeente in Puslinch, Canada. De profetieën werden duidelijk weergegeven. De data, de rijken en naties, de grafieken, die de profetieën visueel afbeeldden, waren allemaal belangrijk, want nu ik deze profetieën voor mijn ogen zie vervuld worden, kan ik ze herkennen voor wat ze werkelijk zijn. Ik ben iedereen, die de profetieën en waarschuwingsboodschappen heeft gedeeld zo dankbaar. Velen van ons hebben de profetieën bestudeerd, maar nu zijn we ooggetuigen van hun vervulling.

HET EINDE DER TIJDEN EN DE RECHTVAARDIGEN

Voor degenen, die de veranderende kracht van het evangelie van Christus hebben aanvaard, brengt de eindtijd hun onbegrijpelijke vreugde. Ze hebben erkend, dat hun eigen gerechtigheid niets anders is dan 'een wegwerpelijke kleed' (Jesaja 64:6) en ze hebben Christus en Zijn gerechtigheid aangenomen als hun eigen gerechtigheid. De kracht van Christus heeft hun leven veranderd en hen in harmonie gebracht met de wil van de Schepper. Ze vinden het heerlijk om de wil van God te doen, en Zijn wet is in hun hart (Psalm 40:9).

Het volk van God heeft verlossing door Zijn genade en verandering door Zijn kracht aanvaard. Dezelfde Johannes, aan wie de openbaringsprofetieën werden gegeven om met ons te delen, vertelt ons, dat hun kracht afkomstig is van hun bron, Jezus Christus. 'Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn naam' (Johannes 20:31). Openbaring is gewoon een

verlengstuk van het goede nieuws van verlossing. De profetieën, die in het laatste boek van de Schrift zijn opgetekend, worden immers 'De Openbaring van Jezus Christus' genoemd (Openbaring 1:1). De profetieën over de eindtijd onthullen de kracht van een machtige God om Zijn volk te redden. 'Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die horen de woorden van deze profetie, en die bewaren, hetgeen daarin geschreven is, want de tijd is nabij' (Openbaring 1:3).

De eindtijd maakt het volk van God niet bang. Onze Heiland heeft ons gezegd, dat wanneer we de tekenen van het einde in vervulling zien gaan, moeten we 'Zo ziet omhoog, en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is' (Lukas 21:28). We wachten reikhalzend om onze Heer van aangezicht tot aangezicht te zien. We willen onze Heiland loven en danken, die alles voor ons heeft opgeofferd. Ook al verdienen we het niet, Hij heeft een uitweg voor ons gemaakt. Het profetische verslag zegt, dat op die grote dag het volk van God zal opkijken, terwijl alle verschrikkingen van de zonde de wereld en haar bewoners verteren, we zullen uitroepen: 'Ziet, deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid' (Jesaja 25:9).

De zoektocht van de Adventist naar het begrijpen van de profetie is niet om momenten van vuur en zwavel te vinden, maar om een diepere verbinding, een openbaring, van Jezus Christus te krijgen. Onwaardig als we zijn, weten we, dat we niets hebben gedaan om deze redding te verdienen, 'Wij zijn onnutte dienstknechten; want wij hebben maar gedaan, wat wij schuldig waren te doen' (Lukas 17:10). We erkennen dat "Er moet een kracht zijn, die van binnenuit werkt, een nieuw leven dat van boven is, voordat een zondig mens in een heilig mens veranderd kan worden. Die kracht is Christus. Alleen Zijn genade kan de levenloze eigenschappen in het innerlijke van de mens tot leven wekken en hem naar God leiden en naar het heilige." – *Schreden naar Christus*, blz. 21.

In een profetisch visioen ziet de dienaar van de Heer het volk van God op onze reis door de eindtijd. Terwijl de

verschrikkingen van het einde om hen heen plaatsvinden, hebben ze zich meer en meer van deze wereld afgescheiden, totdat ze volledig, totaal en volkomen afhankelijk zijn geworden van God. In het visioen worden koorden van boven getoond en Gods volk houdt zich stevig vast aan deze koorden.

“Toen we de geluiden van vrolijkheid en feestvreugde hoorden, die uit de afgrond beneden leken te komen, huiverden we. We hoorden de profane eed, de vulgaire grap en lage, gemene liederen. We hoorden het oorlogslied en het danslied. We hoorden instrumentale muziek en luid gelach, vermengd met vloeken en kreten van angst en bitter gejammer, en we wilden meer dan ooit op het smalle, moeilijke pad blijven. Een groot deel van de tijd waren we genoodzaakt om met ons hele gewicht aan de koorden te hangen, die in omvang toenamen naarmate we vorderden...”

Een moment hebben we getwijfeld om het te wagen. Toen riepen we uit: ‘Onze enige hoop is om volledig op het koord te vertrouwen. Het is onze afhankelijkheid geweest de hele moeilijke weg. Het zal ons nu niet in de steek laten’. Toch aarzelden we en waren we verdrietig. Toen werden de woorden uitgesproken: ‘God houdt het koord vast. We hoeven niet bang te zijn’. Deze woorden werden vervolgens herhaald door degenen achter ons, vergezeld van: ‘Hij zal ons nu niet in de steek laten. Hij heeft ons tot nu toe in veiligheid gebracht’.” –*Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, blz. 182, 184.*

Volledig afhankelijk van God, voor de rechtvaardigen zijn de eindtijden de vervulling van profetie en een zekere verwachting om onze Verlosser te ontmoeten. De verschrikkingen, die om ons heen plaatsvinden, zijn het gevolg van een verwijdering van Gods beschermende genade. Maar we hebben op Hem vertrouwd en Hij geeft ons de belofte, dat ons brood ons wordt gegeven, onze wateren zijn gewis. (Jesaja 33:16.)

DE EINDTIJD EN DE GODDELOZEN

Verstoken van de reddende genade van Christus, hebben de goddelozen een heel andere ervaring tijdens de eindtijd. Ze kunnen niet begrijpen, waarom het volk van God leeft zoals wij doen. Verlossing is voor hen een verborgenheid. ‘Aan wie God heeft willen bekend maken, welke de rijkdom der heerlijkheid van deze verborgenheid is onder de heidenen; welke is Christus onder u, de hoop der heerlijkheid’ (Kolossensen 1:27). Ze kijken met afgrijzen zoals de wereld om hen heen rafelig wordt voor hun ogen.

De naam voor het laatste boek van de Bijbel is anders, afhankelijk van de taal, waarin het is vertaald. In Germaanse en Slavische talen is het bijvoorbeeld een ‘Openbaring’, maar in veel Latijnse talen wordt het een ‘Apocalyps’ (einde van de wereld) genoemd. Het is hetzelfde boek, maar uw persoonlijke ervaring met Christus bepaalt of de profetieën, die erin staan, en hun vervulling, een openbaring zijn van uw Verlosser of uw gruwelijke Apocalyps. Terwijl de laatste gebeurtenissen zich ontvouwen, herinneren de goddelozen zich een volk, dat de waarschuwingsboodschappen uit die profetieën had gedeeld. In de laatste ogenblikken net voor de verklaring, dat het voleindigd is, als de laatste stralen van barm-

hartigheid blijven, aanvaarden sommigen de evangelieboodschap en voegen zich bij de rechtvaardigen als dank voor hun redding in de openbaring. Helaas weigeren velen de laatste waarschuwingsboodschap en de Apocalyps wordt over hen uitgestort.

De profetische scènes tonen de genade van God, die zich heeft teruggetrokken, maar in werkelijkheid is het niet God, die zich heeft teruggetrokken, maar de mensheid, die Hem heeft weggeduwd. Mensen hebben zich door hun eigen wil tegen de schepping gekeerd. Het geschapen wezen vertelt nu aan zijn Schepper, dat Hij niet langer welkom is bij hen. Ze hebben God niet nodig. Ze geloven, dat ze het beter weten dan God.

De omvang van de zonde is exponentieel gegroeid. ‘En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatlunkend, hovaardig, lasteraars, de ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig. Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden. Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods’ (2 Timótheüs 3:1-4).

In deze verzen beschrijft de apostel Paulus een situatie in de eindtijd, waarin de samenleving zich zo volledig van God heeft gescheiden, dat de natuur zelf begint af te brokkelen onder het gewicht van verdorvenheid. Het menselijk lichaam wordt een vervorming, in sommige gevallen door ziekte en andere door opzettelijke verdorvenheid van het lichaam. De aard van de wereld om ons heen, belast door menselijke hebzucht, begint af te brokkelen. En toch, terwijl ze de ineensstorting van de samenleving kennen en zien, gaan ze door. De goddelozen verklaren, dat ze zichzelf hebben bevrijd van de beperkingen, die hun door de Schepper zijn opgelegd. ‘Belovende hun vrijheid, daar zijzelf dienstknechten zijn van de verdorvenheid; want door wie iemand overwonnen is, die is hij ook tot een dienstknecht gemaakt’ (2 Petrus 2:19).

Maar nu zegt Christus: “Het is volbracht.” In afgrijzen beseffen de goddelozen, dat ze niets kunnen doen. Ze hebben verlossing verworpen en ze bezwijken volledig voor de beheersing van het kwaad. Ze zullen vechten voor de resten van de middelen, die overblijven. De samenleving brokkelt om hen heen af en ze zoeken naar iemand om de schuld te geven, omdat ze niet kunnen toegeven, dat hun eigen zonden hen hebben overwonnen.

Het Woord heeft voor ons al vastgelegd, wat er met de samenleving en de natuur zelf gebeurt, als een volk de wil van hun Schepper verwerpt. ‘Ziet de HEERE maakt het land leeg, en Hij maakt het woest; en Hij keert zijn gestaltenis om, en Hij verstrooit zijn inwoners... Dat land zal volkomen leeg gemaakt worden, en het zal volkomen beroofd worden; want de HEERE heeft dit woord gesproken. Het land treurt, het verwelkt; het aardrijk kwijnt, het verwelkt; de hoogsten van het volk des land kwijnen. Want het land is bevekt vanwege zijn inwoners, want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond. Daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen verwoest worden; daarom zullen de inwoners des lands verbrand worden, en er zullen weinig mensen overblijven’ (Jesaja 24:1, 3-6).

Welke rampen en verschrikkingen er ook in de

geschiedenis zijn opgetekend, ze kunnen niet worden vergeleken met wat er op het punt staat over deze wereld uit te breken. We zien nu al de problemen ontstaan. De verspreiding van pandemische ziekten, de verstoorde weersomstandigheden, de toename van gewelddadige conflicten en de vernietiging van de natuur, dit zijn allemaal slechts het begin van wat komen gaat. Voor de goddelozen is de tijd van het einde werkelijk een “apocalyps”.

EEN TIJD VAN GENADE

Nu, terwijl de laatste momenten van Gods barmhartigheid resteren, krijgt ieder van ons een laatste oproep om beslag te leggen op de genade. ‘En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Ga uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt’ (Openbaring 18:4). Om uit deze wereld te komen en er afgescheiden van te zijn, is eenvoudig beslag leggen op de genade. Onze Schepper verlangt er oprecht naar om ons de beste gaven te geven en ons te vullen met de gerechtigheid van Christus. ‘Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan wat onrein is, en Ik zal u aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige’ (2 Korinthe 6:17-18).

“We maken de reis van het leven te midden van de gevaren van de laatste dagen. We moeten elke stap zorgvuldig bewaken en er zeker van zijn, dat we onze grote Leider volgen. Twijfelzucht, ontrouw, losbandigheid en misdaad zijn aan alle kanten. Het zou gemakkelijk zijn om de teugels van zelfbeheersing los te laten en in de afgrond te storten om zeker van vernietiging te zijn. Hoe groot is de genade, die ons elk moment omringt en bewaart!” –*The Signs of the Times*, 26 januari 1882.

Het volk van God heeft Zijn gave van gerechtigheid in Christus aangenomen: ‘Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen

Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is’ (1 Johannes 3:1-3).

Nu we de gave hebben ontvangen, en erdoor veranderd zijn, zullen we dit niet met anderen delen? Onze boodschap is geen boodschap van verschrikking. Wij prediken geen vuur en zwavel. De gebeurtenissen zijn profetisch vastgelegd, zodat u en ik de tijd weten, waarin we leven. Als nooit tevoren moeten we de gerechtigheid van Christus delen met een wereld, die dringend verandering nodig heeft.

“We leven in een tijd, waarin goddeloosheid de overhand heeft. De gevaren van de laatste dagen worden om ons heen steeds groter, en omdat er veel ongerechtigheid is, verkoelt de liefde van velen. Dit hoeft niet zo te zijn, als allen tot Jezus zouden komen en vol vertrouwen in Hem en in geloof. Zijn zachtmoedigheid en Zijn nederigheid, gekoesterd, zullen vrede en rust en morele kracht brengen voor elke ziel.

“De korte tijd dringt als een aansporing voor ons om gerechtigheid te zoeken en Christus tot onze vriend te maken. Dit is niet het grote motief. Het rikt naar egoïsme. Is het nodig dat de verschrikkingen van de dag van God voor ons worden gehouden om ons door angst tot de juiste actie te dwingen? Dit zou niet zo moeten zijn. Jezus is aantrekkelijk. Hij is vol liefde, barmhartigheid en mededogen. Hij stelt voor om onze vriend te zijn, om met ons door alle ruige wegen van het leven te wandelen. Hij zegt tot u: Ik ben de Heere, uw God; wandel met Mij, en Ik zal uw pad met licht vullen. Jezus, de Majesteit des hemels, stelt voor om degenen, die met hun lasten, hun zwakheden en hun zorgen tot Hem komen, tot gezelschap te verheffen. Hij zal hen tot Zijn geliefde kinderen maken, en aan hen ten slotte een erfenis geven van meer waarde dan de rijken der koningen, een kroon van heerlijkheid, die rijker is dan ooit het hoofd van de meest verheven aardse monarch heeft getooid.” –*The Review and Herald*, 2 augustus 1881.

ZONDAG, 4 DECEMBER 2022

door Benjamin Thiel

3

EEN TIJD VAN WORSTELLEN

Sinds de droevige tijd, dat onze eerste ouders hun tuin-tehuis verlieten, is het de hoop van elke gelovige geweest om de dag te zien, waarop een einde zal gekomen zijn aan zonde, lijden en verdriet en wij eindelijk kunnen terugkeren naar ons hemelse tehuis. Het leven hier in deze wereld van zonde kent vele worstelingen, beproevingen en verleidingen, waarmee ieder mens moet worstelen. Dit overwegend schreef Job: 'De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen, en zat van onrust' (Job 14:1). Later in de geschiedenis, toen David voor vele uitdagingen stond, riep hij uit: 'Want mijn ziel is de gelegenheden zat, en mijn leven raakt tot aan het graf' (Psalm 88:4).

Mannen en vrouwen door de geschiedenis heen hebben geworsteld met fysieke problemen, financiële problemen, problemen in relaties, gevechten in de geest of de gevoelens, en strijd om gezondheid of overleving. Toch in al deze strijd is er een gezegende hoop. Hoewel de hand van het geloof soms zwak is, hoewel wij soms worstelen met wanhoop, twijfel of depressie, kunnen wij toch op de een of andere manier, zelfs in de duisternis, de wonderbare beloften van God vastgrijpen.

"De machten der duisternis stellen zich op rond de ziel en verbergen Jezus voor ons gezicht, en het gebeurt, dat wij enkel kunnen wachten, verwonderd en verbaasd, tot de duisternis voorbij is. Deze tijden zijn soms verschrikkelijk. De hoop schijnt weg te zinken en wanhoop grijpt ons aan van alle kanten. In deze verbijsterende uren

moeten we leren te vertrouwen, en enkel en alleen te steunen op de verdiensten der verzoening, en in al onze hulpeloze onwaardigheid moeten wij ons werpen op de verdiensten van de gekruisigde en verrezen Heiland. We zullen nooit verloren gaan, wanneer we dit doen, **nooit!**" –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 108-109.*

Wat een wonderbare belofte! Zelfs in het donkerste uur van moeilijkheden, ook al hebben wij gefaald in onze christelijke wandel, als wij tot Hem komen in al onze onwaardigheid, dan zal Jezus, die voor ons staat, onze Heiland, onze Bemiddelaar, ons niet wegsturen. Hij neemt ons zoals wij zijn, in al onze hulpeloze onwaardigheid. Hij zal ons nooit, maar dan ook nooit, laten omkomen, omdat Hij 'al uw ongerechtigheid vergeeft; Die al uw krankheden geneest' (Psalm 103:3), zelfs de vreselijke ziekte van zonde.

Nu op dit late uur van de geschiedenis van de aarde met toenemende stormwolken, staat Jezus er nog steeds om voor ons te bemiddelen. Wij kunnen onze zaak bij Hem brengen en er zeker van zijn, dat als wij alles aan Hem toevertrouwen, Hij met ons zal zijn tot het einde.

"Onze grote nood is op zichzelf een argument, dat zeer welsprekend ten gunste van ons pleit. Maar we moeten de Heer zoeken en vragen, of Hij deze dingen voor ons wil doen.

Hij zegt: 'Bidt en u zal gegeven worden'. En 'Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar

voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?’ (Matthéüs 7:7; Romeinen 8:32).” –*Schreden naar Christus*, blz. 114.

“Het bloed van Jezus pleit krachtadig en doeltreffend voor hen, die afgefallen zijn, die opstandig zijn, die tegen een groot licht en grote liefde zondigen. Satan staat naast ons om ons aan te klagen, en onze Advocaat staat aan Gods rechterhand om voor ons te pleiten. Hij heeft nooit een zaak verloren, die Hem is toevertrouwd. Wij kunnen op onze Advocaat vertrouwen; want Hij stelt ten behoeve van ons Zijn eigen verdiensten. Luister naar Zijn gebed vóór Zijn verraad en verhoor. Luister naar Zijn bede voor ons; want Hij dacht aan ons.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 624.

‘Vele zijn de tegenspoeden van de rechtvaardige, maar uit die alle redt hem de Heere’ (Psalm 34:20).

DE TIJD DER BENAUWDHEID

Er kunnen veel moeilijkheden zijn bij het zeilen op de open oceaan. Vaak worden enkele van de grootste moeilijkheden ondervonden bij het naderen van de kust. Soms ben ik tijdens het reizen met grote of kleine schepen erg zeeziek geworden en wilde ik, dat ik terug was op het droge land. Maar als het land eindelijk in zicht komt, wordt het laatste deel van de reis vaak nog onstuimiger. Het gevaar van brekers, stromingen en rotsen kan op elk moment de dood of vernietiging betekenen. Om op de juiste plaats en veilig te landen, moet de koers worden uitgezet en moet het schip of de boot voor de landing goed worden voorbereid om te voorkomen, dat deze op de kust wordt verpletterd. Op onze levensreis kunnen we dus ziek en vermoeid zijn van deze wereld van zonde en lijden en verlangen om eindelijk in de hemel te zijn. Als wij vooruitkijken, is het met vreugde, dat wij beseffen, dat wij de hemelse kust naderen. Maar het laatste deel van de reis kent gevaren, waarvoor ruim van tevoren voorbereidingen moeten worden getroffen. Onze koers en voorbereiding zullen bepalen, hoe wij ons zullen redden in de tijd van het worstelen, die vlak voor ons ligt. Zijn wij klaar voor de laatste landing met al zijn onstuimigheid? Hoe zullen we ons voorbereiden?

ANDEREN WAARSCHUWEN

Vandaag de dag is er nog steeds een mogelijkheid voor mensen om tot Jezus, de grote Hogepriester, te komen en de vergeving en vrede te ervaren, die Hij vrij aanbiedt. Wij kunnen ons voorbereiden op de tijd van worstelen door de boodschap van verlossing te delen met de wereld om ons heen, zolang de proeftijd duurt.

“Velen zijn er, die op hun gemak zijn, die als het ware slapen. Zij zeggen: “Als de profetie de naleving van de zondagsviering heeft voorzien, zal de wet zeker worden uitgevaardigd”, en als zij tot deze conclusie zijn gekomen, gaan ze zitten in kalme afwachting van de gebeurtenis, zichzelf troostend met de gedachte dat God Zijn volk zal beschermen in de tijd van benauwdheid. **Maar God zal ons niet redden, als wij geen moeite doen om het werk te doen, dat Hij aan ons heeft toevertrouwd.** Wij moeten trouw gevonden worden (onze plicht doen) als waakzame soldaten, anders zal Satan een voordeel behalen, dat onze plicht is om dit te voorkomen.

We moeten het Woord van God ijverig bestuderen en

in geloof bidden, dat God de machten van de duisternis zal bedwingen, want tot nu toe is de boodschap naar betrekkelijk weinigen gegaan en de wereld zal verlicht worden met haar heerlijkheid. De tegenwoordige waarheid, de geboden van God en het geloof van Jezus, heeft nog niet geklonken, zoals het moet zijn. Velen zijn er, die zich bijna in de schaduw van onze eigen deuren bevinden voor wier redding nooit een persoonlijke inspanning is geleverd.

We zijn niet voorbereid op de tijd, dat ons werk moet sluiten... Het strijdpunt over de Sabbat zal het onderwerp voor de mensen openen en er zal een gelegenheid worden gegeven om de aanspraken van de echte Sabbat naar voren te brengen...

Het is tijd voor Gods volk om te werken als nooit tevoren, vanwege de toename van goddeloosheid. Het God vrezende, het geboden houdende volk moet ijverig zijn, niet alleen in gebed, maar ook in daden; en dit zal de waarheid brengen voor degenen, die deze nooit hebben gehoord. De wereld is overstelpt met valsheid en ongerechtigheid, en degenen, die God tot bewaarders van Zijn wet en van de zuivere godsdienst van Jezus heeft gemaakt, moeten vastbesloten zijn hun licht te laten schijnen.” –*The Ellen G. White 1888 Materials*, blz. 502-503.

UIT GEWOONTE VERTROUWEN OP GOD

Er is echt gezegd, dat het karakter wordt getoond in een crisis. Om standvastig te blijven in de komende crisis moeten we er een gewoonte van maken om elke dag door geloof op God te vertrouwen. De natuurlijke menselijke reactie op problemen is zich zorgen te maken, te klagen, te vechten, zich te verstoppen of weg te rennen. In plaats van een van deze dingen te doen, zou onze vaak herhaalde handeling of gewoonte moeten zijn op onze knieën te gaan en door geloof in gebed met God te worstelen.

“In de tijd van benauwdheid en angst, die vóór ons ligt, moeten we een geloof hebben, dat bestand is tegen vermoeidheid, uitstel en honger, een geloof dat niet zal bezwijken, ook al wordt het nog zo zwaar op de proef gesteld. In de genadetijd, die God ons schenkt, moeten wij ons op die tijd voorbereiden. Jakob heeft overwonnen, omdat hij overtuigd was en volhardde. Zijn overwinning bewijst, welke kracht er uitgaat van een volhardend gebed. Iedereen, die, zoals Jakob, Gods beloften ernstig neemt, en even oprecht en vastbesloten is als hij, zal overwinnen, zoals hij overwonnen heeft. Wie niet bereid is zijn eigen persoon weg te cijferen, wie niet met God wil worstelen en niet lang en vurig wil bidden om Zijn zegen, zal ook niet gezegend worden. Met God worstelen... Zeer weinig mensen weten wat dat eigenlijk betekent. Zeer weinigen verlangen vurig en met inzet van al hun krachten naar God. Zeer weinig mensen klampen zich met onwankelbaar vertrouwen vast aan Gods beloften, wanneer ze bij het bidden door de wanhoop worden overweldigd.

Wie nu maar zwak staat in zijn geloof, loopt het zeer grote risico, dat hij geen weerstand zal kunnen bieden aan de misleiding van Satan en aan het bevel, dat het geweten aan banden wil leggen. Zelfs als ze de proef doorstaan, zullen ze in de tijd der benauwdheid in grotere wanhoop en angst verkeren, omdat ze niet gewoon waren vertrouwen in God te stellen. Ze hebben hun geloof niet versterkt, toen de tijd daar gunstig voor

was, en zullen dat dan moeten doen onder de verschrikkelijke druk van de ontmoediging.” –*De Grote Strijd*, blz. 573-574.

ONZE ZONDEN VERGEVEN!

De tijd komt snel, dat Jezus de censor in het hemelse heiligdom zal neerwerpen en de volgende woorden zullen worden uitgesproken: ‘Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde’ (Openbaring 22:11).

Om stand te houden in de tijd van het worstelen, wanneer Jezus niet langer voor ieder van ons bemiddelt in het hemelse heiligdom, is het essentieel door Gods genade, dat onze zonden worden uitgewist door het bloed van het Lam. ‘Zalig zijn zij, wier ongerechtigheden vergeven zijn, en wier zonden bedekt zijn’ (Romeinen 4:7).

“Zij verootmoedigen hun ziel voor God, wijzen op hun berouw over hun vele zonden in het verleden, en doen een beroep op de belofte van de Heiland: ‘Laat hem Mijn sterkte aangrijpen, opdat hij vrede met Mij make; en hij zal vrede met Mij maken’ (Jesaja 27:5). Ze geven hun geloof niet op, wanneer hun gebeden niet onmiddellijk worden verhoord. Ondanks hun grote angst, ondanks de verschrikkingen en de wanhoop blijven ze toch bidden. Ze klampen zich vast aan Gods kracht, zoals Jakob zich had vastgeklampt aan de Engel en ze zeggen niet zoals hij: ‘Ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent’.

Als Jakob niet van tevoren aan God had gezegd, dat hij berouw had over zijn onrechtmatige daad bij het verkrijgen van het eerstgeboorterecht, zou God zijn gebed niet hebben verhoord en zijn leven niet genadig hebben gespaard. *Als Gods kinderen in de tijd der benauwdheid, wanneer ze al door vrees en angst worden gekweld, ook nog zouden moeten denken aan de zonden, die ze nog niet hadden beleden, zouden ze bezwijken. De wanhoop zou hun geloof ondermijnen en ze zouden niet in vertrouwen tot God kunnen gaan om Hem te smeken, of Hij hen zou willen verlossen.* Maar hoewel ze zich ten volle bewust zijn van hun onwaardigheid, hebben ze geen verborgen zonden, die ze nog moeten belijden. **Hun zonden zijn al aan het oordeel onderworpen en zijn uitgewist. Daarom kunnen ze zich hun zonden niet meer voor de geest halen...**

Allen, die hun eigen zonden willen goedpraten of verbergen, en ze in de boeken des hemels laten staan zonder ze te belijden en er geen vergiffenis voor vragen, zullen door Satan worden overwonnen...

Wie zich nu niet voorbereidt op de dag des Heeren, zal dat in de tijd der benauwdheid of daarna ook niet kunnen doen. Zulke mensen zijn reddeloos verloren.

Zulke mensen, die zich christenen noemen, **maar zich niet willen voorbereiden op de laatste verschrikkelijke strijd, zullen in hun wanhoop hun zonden belijden met woorden, die getuigen van een vreselijke angst. De goddelozen zullen zich dan verheugen over hun nood. Deze schuldbelijdenissen zijn als die van Esau of Judas: ze jammeren wel over het gevolg van de overtreding, maar niet over de schuld zelf. Ze hebben niet echt spijt van hun daden en verafschuwen het kwaad niet. Ze erkennen hun zonde, uit vrees voor de straf, maar ze zouden, zoals Farao in het verleden, een even uitdagende houding tegenover God aannemen, als het vonnis werd vernietigd.** –*De Grote Strijd*, blz. 572-

573.

“Jakob zou niet worden afgewezen. Hij wist, dat God genadig was, en hij deed een beroep op Zijn genade. Hij wees terug op zijn vroegere verdriet en berouw over zijn fouten, en drong aan op zijn verzoek om verlossing uit de hand van Esau. Zo ging zijn aandringen de hele nacht door. Toen hij terug keek op zijn fouten in het verleden, werd hij bijna tot wanhoop gedreven. Maar hij wist, dat hij hulp van God moest hebben of omkomen. Hij hield de engel vast en drong aan op zijn verzoek met pijnlijke, ernstige kreten, totdat hij zegevierde. Zo zal het zijn met de rechtvaardigen. Als zij terug kijken naar de gebeurtenissen uit hun vroegere leven, zal hun hoop bijna zinken. Maar als zij beseffen, dat het een zaak van leven of dood is, zullen zij ernstig tot God roepen en een beroep op Hem doen met betrekking tot hun verdriet uit het verleden en nederig berouw van hun vele zonden... Zo zullen hun ernstige smeekbeden dag en nacht aan God worden aangeboden.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 133.

Nu is het tijd om vrede met God te sluiten en vergeving te vragen voor onze zonden. Nu is het tijd om de dingen, die ons ervan weerhouden ons volledig aan God over te geven, achter zich te laten.

ONZE AARDSHEID VERLIEZEN

Tijdens de laatste tijd van worstelen zal alle aardsheid, elke laatste gehechtheid aan deze aarde, worden verteerd. In onze dagelijkse christelijke wandel, als wij kijken naar Jezus, onze Vriend, onze Oudere Broeder, onze Bemiddelaar, onze alles-in-al, verliezen ook wij onze gehechtheid aan aardse dingen. De dingen, die we hier hebben, zijn slechts hulpmiddelen om onze behoeften, de behoeften van anderen en de zaak van de waarheid te dienen. Wij zoeken naar een stad, die fundamenteel heeft, wiens bouwer en maker God is. Hoewel dit onze levenslange focus zal zijn tijdens de tijd van worstelen, zal elke laatste fysieke gehechtheid aan deze wereld verdwijnen.

“Degenen, die met God samenwerken, zullen niet geneigd zijn om zich bezig te houden met de verschillende hulpmiddelen voor amusement; zij zullen niet op zoek zijn naar geluk en plezier... Het grote verlossingswerk zal hun eerste overweging zijn. Eten en drinken en kleding, huizen en landerijen, zullen bijkomende zaken zijn.” – *Daughters of God*, blz. 16.

“Huizen en landerijen zullen van geen nut zijn voor de heiligen in de tijd der benauwdheid, want zij zullen dan moeten vluchten voor verwoede volksmenigten; en in die tijd zullen zij hun bezittingen niet met voordeel kunnen verkopen om de zaak van de tegenwoordige waarheid aan te helpen. Mij werd getoond, dat het de wil van God is, dat de heiligen zich los maken van alle lasten, voordat de tijd der benauwdheid aanbreekt, en een verbond met God maken met offerande. Indien zij hun bezittingen op het altaar houden, en God ernstig smeken om hen hun plicht te tonen, dan zal Hij hen leren, wanneer zij over deze dingen moeten beschikken. Dan zullen zij vrij zijn in de tijd der benauwdheid, en geen hindernissen hebben, die hen terughouden.” –*Eerste Geschriften*, blz. 57-58.

“We zouden God *nú* moeten leren kennen **door Zijn beloften ernstig te nemen**. Engelen tekenen elk vurig en oprecht gebed op. **We moeten onze zelfzuchtige genoegens opgeven, als we daardoor in verbinding met God kunnen**

blijven.” –*De Grote Strijd*, blz. 574.

“De geschiedenis van Jakob geeft ons ook de verzekering, dat God degenen, die door bedrog, verzoeking en verleiding hebben gezondigd, maar daarna tot inkeer komen en weer tot God gaan, niet zal afwijzen. Satan wil hen vernietigen, maar God zal Zijn engelen uitzenden om hen op de kritieke ogenblikken te troosten en te beschermen. De aanvallen van Satan zijn fel en zwaar, zijn misleidingen zijn verschrikkelijk, maar het oog van de Heere rust op Zijn volk, en Zijn oor luistert naar hun geroep. Ze verkeren in grote nood. De vlammen van de vurige oven schijnen hen op elk ogenblik te zullen verteren, maar God zal hen uit deze strijd laten komen, als goud dat door het vuur is gelouterd. Gods liefde voor Zijn kinderen in de tijd van hun zwaarste beproeving is even groot als in de tijd van hun grootste voorspoed. Toch moeten ze in de vurige oven worden geplaatst; al het aardse, dat nog aan hen kleeft, moet worden verteerd om het beeld van Christus volmaakt te weerkaatsen.” –*De Grote Strijd*, blz. 573.

De tijd van worstelen beëindigd

Dank God, dat de tijd van worstelen tot een einde zal komen met een wonderbare verzekering van God Zelf. Als “de rechtvaardigen in hun geestelijke angst ... dag en nacht roepen tot God om verlossing uit de hand van de goddelozen, die hen omringen.” –*The Story of Redemption*, blz. 97. God hoort hun gebed en smeekbede, en de stem van God, als vele wateren, schudt de hemel en de aarde. Gebouwen worden door elkaar geschud en vernietigd. “De levende heiligen, 144.000 in getal, kenden en verstonden de stem; maar de goddelozen dachten, dat het donder en een aardbeving was. Toen God de tijd sprak, stortte Hij Zijn Heilige Geest over ons uit, en onze aangezichten begonnen te lichten en te schijnen van de heerlijkheid Gods, gelijk dat van Mozes, toen hij van de berg Sinaï kwam.” –*Eerste Geschriften*, blz. 6.

De boodschapper van de Heer beschrijft verder: “Toen hoorde ik een triomfantelijke overwinningskreet, luid,

muzikaal en duidelijk. Ik keek naar het gezelschap, dat kort daar voor in zo'n nood en slavernij verkeerde. Hun gevangenschap was gekeerd. Een heerlijk licht scheen op hen. Wat zagen zij er toen mooi uit! Alle tekenen van zorg en vermoedheid waren verdwenen, en gezondheid en schoonheid waren in elk gelaat te zien. Hun vijanden, de heidenen om hen heen, vielen als doden; zij konden het licht niet verdragen, dat scheen op de verlostten, de heiligen. Dit licht en deze heerlijkheid bleven op hen, totdat Jezus werd gezien op de wolken des hemels, en het getrouwe, beproefde gezelschap in een ogenblik, in een oogwenk, werd veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid. En de graven werden geopend, en de heiligen kwamen tevoorschijn, bekleed met onsterfelijkheid, roepend: ‘Overwinning over dood en graf’; en samen met de levende heiligen werden zij opgenomen om hun Heer in de lucht te ontmoeten, terwijl rijke, muzikale kreten van heerlijkheid en overwinning op elke onsterfelijke tong waren.” –*Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, blz. 178.

Broeders en zusters, er ligt een wonderbare toekomst voor ons, maar het is de hoogste tijd om ons voor te bereiden op de storm en de tijd van worstelen, voordat wij de hemelse kust definitief naderen. Als wij ons leven onderzoeken, zijn we dan voorbereid om deze tijd, die vlak voor ons ligt, het hoofd te bieden? Geven wij, in liefde voor de zielen om ons heen, ernstig de laatste waarschuwing aan de mensen, zoals we zouden moeten? Is het onze gewoonte om volledig op God te vertrouwen of vertrouwen we op aardse middelen? Wij kunnen ons volkomen onwaardig voelen, maar we moeten niet onvergeven blijven; Jezus' bloed zal onze zonden uitwissen. Bent u dit en elk moment bij Jezus geweest? Bent u gewassen in het bloed van het Lam? Laten we het Lam volgen, en als we onze ogen op Jezus richten, zal onze gehechtheid aan aardse dingen, de dingen die zo snel voorbijgaan, in het niet vallen. Moge God ons helpen om deze voorbereiding te maken voor de tijd van worstelen!

WOENSDAG, 7 DECEMBER 2022

door Radu Ionita

4

DE WAARHEID IN TIJDEN VAN CRISIS

‘Wat is waarheid?’ (Johannes 18:38). De Romeinse rechter concludeerde, dat de gevangene voor hem het antwoord had. Maar helaas nam hij niet de moeite om op dat antwoord te wachten. Wat een verlies, een vreselijk verlies, ... het niet te weten! Hij had het kunnen weten! De Waarheid in persoon stond recht voor hem, maar Pontius Pilatus ging er niet achteraan. Hoe zit het met ons? ‘En gij weet niet ...’ (Openbaring 3:17), vertelt de Ware Getuige ieder van ons nu.

Het ergste voor Pilatus was, dat hij niet wist, dat hij in de crisis van zijn leven zat! Hij dacht, dat Jezus in gevaar was, niet hij. Hij dacht, dat hij de rechter was, dat hij in orde was! Wat een enorm bedrog! Waarschijnlijk kostte die houding hem het eeuwige leven. In die paar uur besliste hij over zijn eeuwige bestemming. Juist daar, staande in zijn tegenwoordigheid, bedekt met de nederige gelijkenis van een gevangene, was ‘de Weg, de Waarheid en het Leven’ (Johannes 14:6). Hij zag eruit als een gevangene, maar Hij was de Bevrijder. ‘In Hem was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen’ (Johannes 1:4). Maar Pilatus miste het helemaal! Hij wist het niet...

Wat zou u in die situatie hebben gedaan? Zou u op welke manier dan ook de waarheid hebben gezocht en gevolgd?

Trouwens, bent u op dit moment in een crisis? Ben ik het? Wat als wij, zonder het te weten, net als Pilatus zijn, aannemende dat iemand anders in gevaar zou zijn? Tot

ons allen kan de Heer zeggen: ‘Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, wat tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen’ (Lukas 19:42).

Nu moeten we het weten, mijn geliefde broeders en zusters! Morgen kan het te laat zijn! We moeten de waarheid kennen, die ons zal vrijmaken. (Zie Johannes 8:32.)

DE GROOTSTE CRISIS, RECHT VOORUIT!

“Heersers en staatslieden, mannen die op hoge vertrouwensposten staan, mannen en vrouwen van alle standen... zij moeten wel tot de slotsom komen, dat iets van beslissende betekenis spoedig zal plaats grijpen, dat de wereld aan de vooravond van een geweldige crisis staat.” –*Karaktervorming*, blz. 181.

“De strijd, waarvoor wij staan, zal de hevigste zijn, die men ooit heeft aanschouwd.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3*, blz. 11.

“De ‘tijd van benauwdheid, zoals er niet geweest is’ zal binnenkort aanbreken. Dan zal ons geestelijk leven een peil moeten hebben bereikt, dat we nu nog niet hebben. Velen zijn trouwens te onverschillig om zoiets mee te maken. Vaak schijnt ‘de benauwdheid’ groter dan ze achteraf blijkt te zijn. Deze regel **gaat echter niet op voor de crisis, die voor de deur staat**. Zelfs de beste beschrijving kan geen volledig beeld geven van **de ernst van de beproeving**. In die crisis moet iedereen onafhankelijk voor God staan.” –*De Grote Strijd*, blz. 574-575.

Het goede nieuws is, dat God onze redding beloofde en betaalde: 'O wee! want die dag is groot, dat zijns gelijke niet geweest is; het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden' (Jeremia 30:7). Zoals Jakob die verschrikkelijke moeilijkheid overwon, zullen wij ook zegevieren!

"Jakob heeft overwonnen, omdat hij overtuigd was en volhardde. Zijn overwinning bewijst welke kracht er uitgaat van een volhardend gebed. Iedereen, die, evenals Jakob, Gods beloften ernstig neemt en even oprecht en vastberaden is als hij, zal overwinnen, zoals hij overwonnen heeft." –*De Grote Strijd*, blz. 573-574.

Hoewel God ruimschoots voor onze redding heeft gezorgd en er een oneindige prijs voor heeft betaald, zullen niet al Zijn kinderen worden gered. En u dan? En ik dan?

"Wie niet bereid is zijn eigen persoon weg te cijferen, wie niet met God wil worstelen en niet lang en vurig wil bidden om Zijn zegen, zal ook niet gezegend worden. Met God worstelen... Zeer weinig mensen weten, wat dat eigenlijk betekent! Zeer weinigen verlangen vurig en met inzet van al hun krachten naar God. Zeer weinig mensen klampen zich met onwankelbaar vertrouwen vast aan Gods beloften, wanneer ze bij het bidden door de wanhoop worden overweldigd." –*De Grote Strijd*, blz. 573-574.

Een vreselijke waarschuwing! Moge de Heer ons nu helpen om wakker te worden en ons bereid te maken!

DE KOSTBARE WAARHEID

De waarheid is kostbaar, als wij haar begrijpen en aannemen. Zij brengt leven, het leven van God, ons vrij gegeven door het verlossingsplan, 'want het Leven is geopenbaard, en wij ...

verkondigen u dat eeuwige Leven, Hetwelk bij de Vader was en ons is geopenbaard' (1 Johannes 1:2). Het kennen van de waarheid plaatst ons in een bevoorrechte positie; wij zijn in staat om het hele beeld te zien, de oorzaken te begrijpen, de resultaten te projecteren, de juiste keuzes te maken, en uiteindelijk, te genieten van de prettige, wenselijke resultaten.

"Wat is waarheid?" vroeg Pilatus 2000 jaar geleden, en nu is de vraag meer ter zake dienend dan ooit! Wat als hij de tijd had genomen om te luisteren? Misschien zou hij gehoord hebben, net als Nicodémus, een duidelijk, schokkend, maar leven veranderend antwoord, dat hem de verlossing van zijn ziel toonde! Maar dat deed hij niet...

Nu is het onze tijd! Laten wij ons afvragen: Wil ik echt de waarheid weten over mijzelf, over mijn ziel? Als wij echt hongeren naar de waarheid, zullen we tevreden zijn; deze zal meer voor ons zijn dan de juiste kennis over zaken of betrokken beginsels. De waarheid is de kostbare Persoon van Jezus, de Zoon van God en de Zoon des mensen. Hij heeft niet alleen de waarheid over alles, **Hij IS de Waarheid**. En meer dan dat, als wij Hem aannemen, is Hij het Evangelie, Hij is de oplossing voor elke crisis, Hij is de Verlossing, die Zichzelf aan ons aanbiedt: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven' (Johannes 14:6)!

DE LEUGEN

Sinds de tijd van de boom van kennis van goed en kwaad is bedrog verweven met waarheid. Wat gisteren

werd bestempeld als "nepnieuws" kan morgen als "bewezen wetenschap" worden beschouwd en andersom; de 'waarheid struikelt op de straat' (Jesaja 59:14).

Vanaf het begin van zijn rebellie bracht Satan valsheid vermengd met enige waarheid. 'Hij is een leugenaar en de vader der leugen'. Hij liegt stoutmoedig, dat God de zonde niet straft (Genesis 3:4) en 'met een luide stem', dat de Heer niet kan redden! (2 Koningen 18.) Door zijn bedrog te aanvaarden, is de menselijke natuur verdorven en onverenigbaar gemaakt met de waarheid.

Wij hebben 'ogen om te zien en zien niet' (Ezechiël 12:2). In tijden van crisis is deze blindheid nog groter. In een crisis staan wij onder druk en hebben de neiging om meteen te reageren in plaats van verstandig en bedachtzaam te handelen. Wij zijn geneigd om misleid te worden door onze angsten en gevoelens, die de werkelijkheid vervormen. We zien alleen 'reuzen' en we zijn 'in onze eigen ogen als sprinkhanen' (Numeri 13:33). De stress van de crisis verkort de tijd, die nodig is voor rustig afwegen. We worden gedwongen om snel zaken op te lossen, dingen doen, ontsnappen! En daarbij kan de waarheid verloren gaan... Pas aan het einde, nadat we zijn afgekoeld en de crisis voorbij is, kunnen we de fouten en het bedrog onderscheiden en de waarheid duidelijker zien. Soms is dit onderzoek pijnlijk en bedroevend. We ontdekken, dat de waarheid anders was, dan we dachten en dat we dwaas hebben gehandeld. 'Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?' (Jeremia 17:9).

Daarom moeten wij niet bij onszelf zoeken naar oplossingen voor de crises. Wij moeten naar de fontein van de waarheid gaan! Beginnen bij het begin, de eerste waarheid, de belangrijkste, is:

WIE IS GOD?

In het begin was 'de God van uw vaders' genaamd 'IK ZAL ZIJN, DIE IK ZIJN ZAL' (Exodus 3:14), niet bekend bij de Israëlieten. Maar bij de Rode Zee begonnen zij Hem te kennen! Zij zagen nu de resten van Egyptes trots en heerlijkheid: de lijken van hun onderdrukkers, gebracht door de golven langs de kust. Ze zagen de Hand van God het land Egypte vernietigen vanwege de koppige tegenstand; ze hadden de Wolkkolom van vuur gezien, ze hadden de enorme muren van water gezien, die gehoorzaamden aan de stem van de Schepper! Ze hadden Zijn machtige Hand op wonderbaarlijke wijze voor hen zien werken! Dat was de waarheid, die voor hen werd geopenbaard: de Grote 'IK BEN' was in hun midden, een liefhebbende Vader, enthousiast om te helpen, almachtig! Door geloof hadden ze hun hand uitgestoken om de Heer te leren kennen. 'Door het geloof zijn zij de Rode Zee doorgedaan, als door het droge' (Hebreeën 11:29).

Dit is nog kostbaarder! De Heer is 'de Waarheid', Hij is 'het Leven' (Johannes 14:6)! Hij is de Bron van het leven zelf, de hele schepping. Hij is de oplossing voor alle denkbare problemen, Hij is zowel 'de Weg' van ontsnapping als de weg van gerechtigheid. Hij verklaart: 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6). Hij is in perfecte controle en kan niet worden verrast. Door Hem te kennen, Hem te ontvangen, ontvangen Zijn kinderen leven en verlossing, want Hem kennen, is eeuwig leven (Johannes 17:3). 'Die de Zoon heeft, die heeft

het leven' (1 Johannes 5:12). Dit is de waarheid!

"God kennen, is Hem liefhebben." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 11. In moeilijke tijden zien we Hem duidelijker; Zijn liefde en reddende kracht blijken echt te zijn. De Heer zegt: 'Roept Mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren' (Psalm 50:15).

WIE BEN IK?

De tweede belangrijke waarheid in een crisis gaat over wie wij zijn.

"In een crisis wordt het karakter openbaar." –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 255. Petrus dacht, dat hij zichzelf kende, maar in de crisis van de arrestatie van Christus ontdekte hij zichzelf. Terwijl de woorden van verloochening nog vers op zijn lippen waren, keek hij naar Jezus. Daar zag Hij Jezus als nooit tevoren, vol vergeving zonder een vorm van verwijt. "Een stroom van herinneringen kwam bij hem boven. De tedere barmhartigheid van de Heiland, Zijn vriendelijkheid en lankmoedigheid, zijn liefde en geduld jegens Zijn dwalende discipelen, dit alles herinnerde hij zich..."

Hij (Petrus) dacht met afschuw aan zijn eigen ondankbaarheid, zijn valsheid, zijn meened." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 621. Net als Petrus, als wij ons aan Jezus spiegelen, kunnen wij onze totale onmacht en de wrede boosaardigheid van ons hart begrijpen. Een pijnlijke maar reddende ervaring! Het is deze ontdekking, die ons, net als voor Petrus, tot berouw en bekering brengt. Net als hij worden we een nieuw schepsel, maar alleen als we onze wanhopige toestand volledig begrijpen en onszelf verafschuwen.

Daniël beled: 'Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten, ... omdat wij tegen U gezondigd hebben. Bij de Heere ... zijn de barmhartigheden en vergevingen, alhoewel wij tegen Hem gerebelleerd hebben' (Daniël 9:7-9). De apostel Paulus erkende: 'Want ik weet, dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont' (Romeinen 7:18). Kostbaar, reddend begrip!

In het licht van Gods karakter erkennen we onze ware toestand: 'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (Romeinen 7:24).

'Dan zult gij roepen, en de Heere zal antwoorden; gij zult schreeuwen, en Hij zal zeggen: Ziet, hier ben Ik' (Jesaja 58:9).

DE HEER IS HIER OM TE REDDEN

'Waar is de Heere, de God?' (2 Koningen 2:14). Elke keer, als een ziel in zijn onmacht en wanhoop de Heer zoekt, antwoordt Hij: 'Hier ben Ik!' Hij wil altijd bij ons zijn en nog meer in tijden van crisis. Hij is daar om te redden 'met genezing onder zijn vleugels'. Dit is de essentie van Gods leven. 'IK BEN' betekent, dat Hij overal is (Psalm 139); Hij is bij elk kind van Hem in nood. 'Gewis is de Heere aan deze plaats, en ik heb het niet geweten' (Genesis 28:16), is de waarheid voor ons.

Zes eeuwen voor Christus, in Babylon, voor de brandende oven, zeiden de drie jonge Joden vol vertrouwen: 'Zal het zo zijn, onze God, die wij eren, is machtig ons te verlossen uit de oven van het brandende vuur, en Hij zal ons uit uw hand, o koning, verlossen' (Daniël 3:17). Dat was de waarheid! Niet de woede van de koning, noch de

brandende vlammen, maar de dierbare Persoon van Jezus, die **daar was**, vrij wandelend met hen in dat vuur. De apostel Paulus bevestigt: 'Waarom Hij ook volkomen kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden' (Hebreeën 7:25). Hebben we meer nodig dan dat?

WIJ HEBBEN DE MEERDERHEID!

In de crisis van Dothan, omringd door Syrische legers, legde Elisa, de man van God, aan zijn dienaar uit: 'Vrees niet, want die bij ons zijn, zijn meer, dan die bij hen zijn' (2 Koningen 6:16). Wat was de waarheid in die crisis? Hier werden zij belegerd door de Syriërs zonder duidelijke ontsnappingsmogelijkheid. Maar in werkelijkheid werden ze omringd door de machtige beschermende legers van hemelse engelen. Niet zij, maar de Syriërs waren in gevaar!

GOD KAN GEEN TEGENSTANDERS RED-

Een andere ernstige waarheid is, dat "de wolk, die voor de Egyptenaren een muur van duisternis vormde, was voor de Hebreeën een helder schijnend licht.... Dat het pad bestraalde, dat voor hen lag." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 253. 'God weerstaat de hovaardigen, maar de nederigen geeft Hij genade' (Jakobus 4:6). Hij wil iedereen helpen; Hij betaalde de verlossing voor iedereen; maar Hij kan alleen degenen redden, die Hem en Zijn genade aannemen!

Het zou een verschrikkelijk bedrog zijn om moedwillig in tegenstand met God te blijven, Zijn genade te bespotten en in tijd van crisis aan te nemen dat Hij met ons is! Denk aan de laatste crisis in het leven van koning Saul, (1 Samuël 15:22-23) en in het leven van Judas Iskariot (Matthéüs 27:3-5). Het is waar, dat de Heer, in Zijn lankmoedigheid, vaak de uitvoering van gerechtigheid, bepaald door onze keuzes, vertraagt, maar dat pad van tegenstand, van rebellie, van geestelijke traagheid, als het hardnekkig wordt gevolgd, zal ons zeker tot vernietiging brengen! 'Omdat Ik geroepen heb, en gij geweigerd hebt... gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt; Zo zal Ik ook in uw verderf lachen... Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden' (Spreuken 1:24-28).

SLECHTS EEN PAAR ZULLEN OVERWINNEN

"Maar een klein deel van degenen, die nu de waarheid belijden, zal erdoor geheiligd en gered worden." –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 608. 'Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' (Matthéüs 20:16). Slechts "twee van de volwassenen van het enorme leger, dat Egypte verliet, kwamen het land Kanaän binnen. Hun dode lichamen werden in de woestijn uitgestrooid vanwege hun overtredingen." –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 609.

"Wie zich nu niet voorbereidt op de dag des Heeren, zal dat in de tijd der benauwdheid of daarna niet kunnen doen. Zulke mensen zijn reddeloos verloren." –*De Grote Strijd*, blz. 573. Dit moet de meest pijnlijke waarheid zijn voor het hart van onze dierbare Heiland! Voor velen zal Zijn oneindige offer tevergeefs zijn!

Ons deel: geloof! (‘de Onzichtbare’ zien)

De apostel Paulus, wiens leven een nooit eindigende crisis was (zie 2 Korinthe 11:23-29), heeft ons de sleutel gegeven: ‘Daar wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig’ (2 Korinthe 4:18).

‘Door het geloof heeft hij (Mozes) Egypte verlaten, ... want hij hield zich vast, als ziende de Onzienlijke’ (Hebreeën 11:27). Met andere woorden, Hem ‘zien’ betekent in Hem geloven, in alles wat Hij is en doet! ‘De rechtvaardige zal uit het geloof leven’ (Hebreeën 10:38). Het geloof is “de kern” (concrete realiteit, de zekerheid) ‘van dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet’ (Hebreeën 11:1). Door geloof nemen wij Hem aan (Johannes 1:12), door geloof verkrijgen wij Zijn gerechtigheid (Filippensen 3:9), door geloof worden wij veranderd (2 Korinthe 3:18), en door geloof worden wij gered! (Efeze 2: 8)!

Laten wij onze ogen afwenden van alles, wat de vijand ons voorhoudt! Laat mensen zeggen wat ze willen. Wij hebben een veel helderder inzicht om over na te denken: laten wij de dierbare Jezus zien, DE WAARHEID, de onzichtbare Machtige Bevelhebber van het Universum, met de hele schepping aan Zijn voeten, klaar om te genezen en te redden! “Wanneer de blik op Hem gericht wordt, vindt het leven zijn middelpunt...

Plicht wordt dan een blijdschap en offers een vreugde. Christus te eren, Hem gelijk te worden, voor Hem te werken, wordt dan ‘s levens hoogste eierzucht en grootste vreugde.” –*Karaktervorming*, blz. 298.

Net als in de crisis bij de Rode Zee, “dikwijls wordt het pad van de christen omgeven door gevaren, en schijnt het moeilijk de taak te verrichten. De verbeelding ziet naderende ondergang voor ogen en banden en dood, die wachten. Toch wordt de stem van God duidelijk vernomen: ‘Ga voorwaarts’. We moeten aan dit bevel gehoor geven, al kunnen onze ogen de duisternis niet doordringen, en voelen we de koude golven rondom onze voeten.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 252-253.

Door geloof in Hem zijn we in staat om te gehoorzamen. “Geloof werkt door liefde en reinigt onze ziel. En geloof gaat gepaard met gehoorzaamheid, het trouw doen van wat Christus gezegd heeft.” –*Boodschap aan Jonge Mensen*, blz. 188.

Dus kijk dan naar Hem, “de belangrijkste onder tienduizend”!

ER STAAT GESCHREVEN

Er staat in het geschreven Woord van God, dat we onze Verlosser “zien” en “kennen”, en ook de realiteit van onze eigen zwakheid. Christus overwon door ‘er staat geschreven’ (Matthéüs 4:4, 7, 10). Hij debatteerde niet met de vijand; “Hij wilde niet onderhandelen, als het bezoek ingetrof.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 90. Moge de Heer ons helpen hetzelfde te doen. “Wanneer we aangevallen worden door de verzoeking, moeten we niet letten op de omstandigheden of op eigen zwakheid, maar op de kracht

van het Woord. Alle kracht daarvan behoort u toe.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 94.

“Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond van God uitgaat’. Dikwijls wordt de volgeling van Christus gebracht naar een punt, waar hij God niet kan dienen, maar wel zijn wereldse belangen kan behartigen. Misschien schijnt het, dat gehoorzaamheid aan een eenvoudig gebod van God zijn bron van inkomsten zal afsnijden... Maar het enige, waarop we in deze wereld kunnen vertrouwen, is het woord van God... Wanneer we de kracht van Zijn Woord leren kennen, zullen we niet ingaan op de voorstellen van Satan om voedsel te verkrijgen of om ons leven te redden. Onze enige vraag zal luiden: Wat is Gods bevel? En wat is Zijn belofte? Wanneer we deze dingen weten, zullen we het ene gehoorzamen en het andere vertrouwen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 92.

WEES STIL

Omringd door bergen, voor hen geblokkeerd door de zee en van achteren gedrukt door de Egyptische legers, konden de Israëlieten, zonder wapens, niets anders zien dan een naderende dood. Door geloof zei Mozes, die de Heer in hun midden zag: ‘De Heere zal voor u strijden, en gij zult stil zijn’ (Exodus 14:14). ‘De overwinning is des Heeren’ (Spreuken 21:31). ‘Wees stil’, voor hen en voor ons is dit inderdaad een van de moeilijkste oefeningen van geloof! Laten wij de Heer eren door Hem volledig te vertrouwen, als waar volk van rust (shabbath in het Hebreeuws) en bereidt u voor!

GEEN RUIMTE VOOR ONTMOEDIGING

Jezus zegt: ‘In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33). Christus faalde niet, noch was Hij ontmoedigd. Zoals Hij zegevierde, kunnen wij ook zegevieren. Zijn genade is voldoende voor ons en Zijn kracht wordt volmaakt in zwakheid. Laten we met Paulus zeggen: ‘Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft’ (Filippensen 4:13). Door op Hem te vertrouwen worden we ‘meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft’ (Romeinen 8:37).

HOUDT HEM VAST EN HEBT SUCCES!

Overwinning is verzekerd door de Machtige Overwinnaar! We moeten ons alleen onderwerpen aan Zijn wil, en ‘zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?’ (Romeinen 8:31).

In de nacht van de laatste hevige crisis zal de Zon der Gerechtigheid opgaan, en Zijn volk zal met Hem worden opgewekt tot heerlijkheid, gezuiverd, stralend, de schoonheid van hun Verlosser weerspiegeland! De grootste waarheid, dat ‘God liefde is’, zal weerklanken in heel Gods schepping! Moge de Heer ons helpen om met Hem samen te werken, om Hem toe te staan ons volledig te redden, om dagelijks met Hem te wandelen, totdat het geloof zal opgaan in heerlijkheid, wanneer Hij ons zal ontvangen in de hoven hierboven! Amen.

VRIJDAG, 9 DECEMBER 2022

door Manuel Henda

5

EEN ACHTERUITGAANDE WERELD

In welke tijdsperiode leven we vandaag?

“In de dagen van Maarten Luther waren er mensen, die naar hem toe kwamen en zeiden: ‘We willen uw Bijbel niet, we willen de Geest’. Maarten Luther zei tegen hen: ‘Ik zal uw geest op de snoet slaan’. Hoe groot echter hun uiterlijk vertoon, ze zijn niet de kinderen van God.” – *Sermons and Talks, vol. 1, blz. 22.*

In het verleden voelden de rechtvaardigen, dat het onmogelijk was om verbonden te zijn met Rome, en hoewel de vijandschap tegen dit systeem van fouten alleen werd gehandhaafd met gevaar voor leven en eigendom, hadden velen nog steeds de moed om gescheiden te blijven, vechtend voor de waarheid. Bijbelse waarheid was voor hen kostbaarder dan rijkdom, eer of zelfs het leven zelf. Ze konden niet verdragen de waarheid begraven te zien onder een massa bijgeloof en leugenachtige spitsvondigheid.

De hervormers namen het Woord van God in hun handen en verhieven de standaard van waarheid voor het volk, moedig verkondigend, wat de Heer hun had geopenbaard door zorgvuldig onderzoek van de Bijbel. Ze leden de meest wrede dood vanwege hun trouw aan God, maar door het bloed van Christus hebben ze voor ons vrijheden en voorrechten verkregen, die helaas nu gemakkelijk worden overgeleverd aan de macht van het kwaad door velen, die beweren Protestanten te zijn.

Laten we de 95 stellingen van Maarten Luther in heri-

nnering roepen, die eens door bergen en valleien weergalmden en Europa deed schudden als bij een aardbeving. Deze ene moedige man riep een geestelijk leger van nobele volgelingen van Christus op de been, en de waarheid, die zij verdedigden, kon niet tot zwijgen worden gebracht door vlammen, marteling, gevangenschap of de dood. En zelfs vandaag onthullen de overgebleven stemmen van dat edele leger van martelaren de Romeinse macht en de afvalligheid, de verborgenheid der ongerechtigheid, die Paulus voorzag, die in de laatste dagen zou toenemen.

‘En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onze Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem. Dat gij niet haastig bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande was. Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderf. Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, alzo dat hij in de tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is. Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb? En nu, wat hem weerhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde op zijn eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt reeds gewerkt; alleen, Die hem nu weerhoudt, Die zal hem weerhouden, totdat hij uit het midden zal we-

ggedaan worden' (2 Thessalonicensen 2:1-7).

DE WAARHEID VERWATERD

Toen de eerste gemeente verdorven was, zich afkeerde van de eenvoud van het evangelie en betaalde riten en gewoonten accepteerde, verloor ze de Geest en kracht van God, en om het geweten van de mensen te regeren, zocht ze de steun van wereldlijke macht. Dit resulteerde in het pausdom, een kerk die de macht van de staat bestuurde en gebruikte om haar eigen doeleinden te behartigen, vooral in het bestraffen van zogenaamde "ketterij".

"Telkens wanneer de kerk wereldlijke macht kreeg, gebruikte ze die om andersdenkenden te straffen. De protestantse kerken, die het voorbeeld van Rome hebben gevolgd en betrekkingen met de overheid hebben aangeknoopt, hebben de gewetensvrijheid ook willen beperken. Een voorbeeld hiervan is de langdurige vervolging van degenen die zich van de 'Church of England' (anglicaanse kerk) hadden afgescheiden.

In de zestiende en zeventiende eeuw werden duizenden zogenaamde 'nonconformistische' (=afgescheiden) predikanten gedwongen hun kerken te verlaten. Zowel de predikanten als hun kerkleden kregen een geldboete, werden gevangengenomen en gefolterd of stierven als martelaren.

De afvallig geworden gemeente riep de burgerlijke overheid te hulp. Uit deze verhouding is het pausdom, het beest, ontstaan. Paulus zei: 'Eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren' (2 Thessalonicensen 2:3). Op dezelfde wijze zal de afval in de gemeente de weg bereiden voor het beeld van het beest.

De Bijbel leert, dat de afvalligheid, die er zal heersen vóór de wederkomst van Christus veel gemeen zal hebben met de afval in de eerste eeuwen. 'Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen *zelfzuchtig* zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, *afkerig van het goede*, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, *met meer liefde voor genot dan voor God*, die *met een schijn van godsvrucht* de kracht daarvan verloochend hebben' (2 Timótheüs 3:1-5). 'Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen' (1 Timótheüs 4:1). Satan zal werken 'met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven' (2 Thessalonicensen 2:9-11). Wanneer dit geestelijk dieptepunt zal zijn bereikt, zullen dezelfde resultaten te zien zijn als in de eerste eeuwen.

De sterk uiteenlopende geloofsopvattingen in de verschillende protestantse kerken worden door velen beschouwd als het doorslaggevend bewijs, dat er nooit een poging zal worden gedaan om tot een gedwongen eenheid te komen. Maar in de protestantse kerken is er al jaren een sterke stroming om tot een eenheid te komen op grond van gemeenschappelijke geloofspunten. Om tot

zo'n eenheid te komen moet men onvermijdelijk afzien van elke discussie over punten, waar niet iedereen het over eens is, hoe belangrijk deze punten vanuit Bijbels oogpunt ook mogen zijn." –*De Grote Strijd*, blz. 412-413.

DE VASTSTELLING VAN HET BEELD VAN HET BEEST

Johannes de Openbaarder beschrijft: 'En ik zag een ander beest uit de aarde opkomen; en het had twee hoornen van het Lam gelijk, en het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest, in tegenwoordigheid ervan, en het maakt, dat de aarde, en die daarin wonen het eerste beest aanbidden, wiens dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het ook vuur uit de hemel doet afkomen op de aarde, voor de mensen. En verleidt degenen, die op de aarde wonen, door de tekenen, die er aan te doen gegeven zijn in de tegenwoordigheid van het beest; zeggende tot degenen, die op aarde wonen, dat zij voor het beest, dat de wond van het zwaard had, en weer leefde, een beeld zouden maken. En het werd macht gegeven om het beeld van het beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken, dat allen, die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden' (Openbaring 13:11-15).

Het beeld van het beest wordt gevormd, voordat de deur van de proeftijd sluit. Dit tweede beest in Openbaring 13 oefent al het gezag uit van het eerste beest in zijn aanwezigheid en zorgt ervoor, dat de aarde en haar bewoners het eerste beest aanbidden, wiens dodelijke wond genezen was. 'En het maakt, dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geeft aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden. En dat niemand mag kopen of verkopen, dan die dat merkteken heeft, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam' (Openbaring 13:16-17).

Dit is de laatste test, waardoor Gods volk, dat uit Babylon (verwarring) geroepen is, zal doorstaan, voordat ze verzegeld zijn. Allen, die hun trouw aan God tonen door Zijn wet na te leven en te weigeren een valse Sabbat te aanvaarden, plaatsen zichzelf onder de banier van de Heere God Jehova en ontvangen het zegel van de levende God. Daarentegen zullen degenen, die afstand doen van de waarheid van hemelse oorsprong en de zondag (de eerste dag van de week van de heidense zonnegod) aannemen in plaats van zaterdag (de zevende dag, Gods heilige rustdag ingesteld bij de schepping) het teken van het beest ontvangen.

EEN DRIEVOUTIG VERBOND

De Openbaarder beschrijft verder: 'En ik zag uit de mond van de draak, en uit de mond van het beest, en uit de mond van de valse profeet, drie onreine geesten gaan, de kikvorsen gelijk. Want het zijn geesten der duivelen, en zij doen tekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der gehele wereld, om die te vergaderen tot de krijg van die grote dag van de almachtige God' (Openbaring 16:13-14).

"De leerstellingen van godsdienstige leiders hebben de deur geopend tot ongeloof, spiritisme en minachting voor Gods heilige wet. Op deze leiders rust de verschrikkelijke verantwoordelijkheid voor de ongerechtigheid, die in de

christelijke wereld bestaat.

Toch beweren juist deze mensen, dat het snel toenemende zedenverval grotendeels te wijten is aan de ontheiliging van de zogenaamde 'christelijke Sabbat', en dat de verplichte viering van de zondag de samenleving op een hoger moreel peil zou brengen. Dit wordt vooral beweerd in Amerika, waar men de leer van de ware Sabbat op zeer grote schaal heeft verkondigd. In Amerika wordt één van de belangrijkste morele hervormingen, de actie voor matigheid, vaak samen met de actie voor zondagsheiliging gevoerd. De voorstanders van de zondagsviering beweren dan, dat ze de hoogste belangen van de samenleving dienen. Wie niet met hen wil samenwerken, wordt gebrandmerkt als een vijand van de matigheid en van de morele hervorming. Maar het feit, dat een actie, waardoor men een dwaling wil verspreiden, op hetzelfde ogenblik gevoerd wordt, als een actie, die op zichzelf goed is, is geen argument ten gunste van de dwaling. We kunnen vergif onzichtbaar maken door het met voedsel te vermengen, maar het blijft vergif. Het is zelfs gevaarlijker, omdat er dan meer kans is, dat men het inneemt zonder, dat men er zich van bewust is. Het is één van Satans listen om de dwaling te combineren met net genoeg waarheid om haar geloofwaardig te maken. De leiders van de beweging voor de zondagsheiliging mogen hervormingen voorstaan en beginselen verdedigen, die de mensen nodig hebben en die in overeenstemming zijn met de Bijbel, maar als er daarbij iets wordt geëist, dat in strijd is met Gods wet, mogen Gods boodschappers niet met hen samenwerken. Niet geeft hun het recht om Gods geboden te vervangen door inzettingen van, mensen.

Satan zal de mensen verleiden door twee grote dwalingen: de onsterfelijkheid van de ziel en de zondagsheiliging. Terwijl de eerste dwaling de grondslag is van het spiritisme, brengt de tweede een vriendschapsband tot stand met Rome. De protestanten van de Verenigde Staten zullen de eersten zijn om het spiritisme over de kloof de hand te reiken. Ze zullen zich over de afgrond buigen om de handen ineem te slaan met de macht van Rome. Onder invloed van dit drievoudig verbond zal Amerika in het voetspoor van Rome lopen en de gewetensvrijheid aan banden leggen." –*De Grote Strijd*, blz. 542-543.

Door een decreet, dat erop gericht was een pauselijke instelling op te leggen, die in strijd is met de wet van God, grijpt de onreine geest van het afvallige protestantisme met de ene hand de Romeinse macht en met de andere het spiritisme. Onder invloed van dit bondgenootschap worden de Verenigde Staten ertoe aangezet om alle principes van hun grondwet, die het tot een protestantse en republikeinse regering hadden gemaakt, te verwerpen, en in plaats daarvan maatregelen aan te nemen voor de verspreiding van de fouten en onwaarheden van het pausdom. Terwijl dit plaatsvindt, kunnen we weten, dat het uur van Satans betoverende macht nabij is en dat het einde nabij is.

Roomsen, protestanten en wereldlingen zullen samen de vorm van godsvrucht aannemen zonder de macht en zullen in dit verbond een grootse inleiding zien van het langverwachte millennium.

DE FOCUS VAN VERVOLGING DOOR PROTESTANTEN EN KATHOLIEKEN

Jezus waarschuwde Zijn volgelingen: 'Maar wacht u voor de mensen; want zij zullen u overleveren in de raadsvergaderingen, en in hun synagogen zullen zij u geselen. En gij zult ook voor stadhouders en koningen geleid worden, om Mijnentwil, hun en de heidenen tot getuigenis. Doch wanneer zij u overleveren, zo zult gij niet bezorgd zijn, hoe of wat gij spreken zult; want het zal u in die ure gegeven worden, wat gij spreken zult. Want gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de Geest van uw Vader, Die in u spreekt. En de ene broeder zal de andere broeder overleveren tot de dood, en de vader het kind, en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en zullen hen doden. En gij zult door allen gehaat worden om Mijn Naam; maar die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden' (Matthéüs 10:17-22).

De protestantse vervolgingen ten behoeve van het Romanisme, waarvoor de religie van Christus bijna vernietigd was, zullen volledig van kracht worden, wanneer het protestantisme en het pausdom verenigd zijn.

Wanneer de belangrijkste kerken van de Verenigde Staten, die zich verenigen op de leerstellingen, die ze gemeen hebben, de staat beïnvloeden om hun decreten op te leggen en hun instellingen te ondersteunen, dan zal het protestantse Amerika een beeld hebben gevormd van de Romeinse hiërarchie en het opleggen van civiele straffen tegen dissidenten onvermijdelijk zal zijn. 'En ook allen, die godzalig willen leven, die zullen vervolgd worden' (2 Timótheüs 3:12).

ONZE DIEPE BEHOEFTE AAN REFORMATIE

We naderen het einde van de geschiedenis van de aarde en het is nu geen tijd om de gewoonten en gebruiken van de wereld op te zoeken; onze focus moet in plaats daarvan zijn om de wil van God te onderzoeken om te zien, wat de Schrift zegt, en dan te wandelen in overeenstemming met het licht, dat God ons heeft gegeven. Onze neigingen, gewoonten en praktijken moeten niet de overhand hebben. Het Woord van God moet onze norm zijn.

'Waarmee zal de jongeling zijn pad zuiver houden? Als hij dat houdt naar Uw woord. Ik zoek U met mijn gehele hart, laat mij van Uw geboden niet afdwalen. Ik heb Uw rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou; (Psalm 119:9-11).

Het is niet nodig om geestelijke dwergen te zijn, als we voortdurend onze geestelijke vermogens oefenen. Door alleen te bidden hiervoor, wordt niet voldaan aan de behoefte van de zaak. We moeten onze geest eraan wennen om ons intensief te richten op geestelijke zaken.

'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want de wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen voor de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God Zijn Zoon zendende in gelijkheid van het zondige vlees, en dat voor de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want die naar het vlees zijn, bedenken wat van het vlees is;

maar die naar de Geest zijn, bedenken wat van de Geest is. Want het bedenken van het vlees is de dood; maar het bedenken van de Geest is het leven en vrede. Daarom, dat het bedenken van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich aan de wet Gods niet; want het kan ook niet. En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Doch gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, indien tenminste de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe. En indien Christus in u is, zo is wel het lichaam dood om de zonden, maar de Geest is leven om de gerechtigheid. En indien de Geest van Hem, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont. Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen van het lichaam doodt, zo zult gij leven' (Romeinen 8:1-13).

Oefening bouwt kracht en sterkte op. Veel belijdende christenen zijn op weg om beide werelden te verliezen. Om een halfslachtige en half wereldse christen te zijn maakt iemand niet gedeeltelijk gered, maar volledig verloren.

CONCLUSIE

Alles, wat u van God weghoudt, moet worden verworpen.

“De Mammon is voor velen een afgod. De liefde voor geld, het verlangen naar luxe, is de gouden keten, die hen aan de satan vastbindt. Anderen verafgoden status en wereldse eer. Een leven van gemakzucht, vrij van verantwoordelijkheid is de afgod van anderen. Maar deze banden van slavernij moeten worden doorbroken. We

kunnen niet voor de helft aan de Heer en voor de helft aan de wereld toebehoren. We zijn alleen Gods kinderen, als we het helemaal zijn.” –*Schreden naar Christus*, blz. 52-53.

“Goed en heilig te willen zijn, is uiteraard juist. Maar als u daar ophoudt, is dat van geen echte waarde. Velen zullen verloren gaan, terwijl zij de hoop en het verlangen hebben om christen te worden. Maar zij komen er niet toe om zich aan de wil van God te onderwerpen. Zij komen er niet toe om zonder uitstel te *kies*en om christen te worden.” –*Schreden naar Christus*, blz. 58.

Laten we de tijd uitkopen, terwijl de deur van de proeftijd nog open staat! We hebben geen moment te verliezen. Het einde is nabij. Binnenkort zullen de verkeerswegen, die beschikbaar zijn om de waarheid over te brengen, omgeven zijn door gevaren aan de rechter- en linkerkant. Dit wordt gedaan om het pad van de boodschappers van de Heer te belemmeren, zodat ze niet kunnen voltooien, wat ze nu nog kunnen doen. We moeten doorgaan met ons werk. De machten van de duisternis werken met intense energie, die van beneden komt, en de sluipende stappen van de boze proberen degenen te overvallen, die nu slapen.

We hebben nu waarschuwingen, die we kunnen geven, een werk, dat we snel moeten doen. Spoedig zal het moeilijker zijn, dan we ons kunnen voorstellen. Moge de Heer ons helpen om aan de kant van het goede te blijven, om te werken met onze ogen gericht op Jezus, onze Leider, en, geduldig en volhardend, door te gaan naar de overwinning!

SABBAT, 10 DECEMBER 2022

door Peter D. Lausevic

6

GELOOF BOVEN ANGST

Wanneer wij denken aan de naderende storm, plaatsen wij dit vaak in de context van de tweede komst van Christus. Onze verlangens, onze hoop, onze inspiraties zijn allemaal gecentreerd in die gezegende hoop van de komst van onze Heer en Heiland. Maar wat vragen wij, als we spreken over de komst van Jezus? Als we zeggen, dat we de komst moeten bespoedigen van de ware Messias voor de tweede keer, omvat dat enkele gebeurtenissen, die niet zo glorieus zijn als de tweede komst. De Bijbel herinnert ons aan de moeilijke tijden, die voor die dag plaatsvinden. 'Wee hen, die de dag des Heren begeren! Waartoe toch zal u de dag des Heeren zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht. Als wanneer iemand vluchtte voor het aangezicht van een leeuw, en hem ontmoette een beer; of dat hij kwam in een huis, en leunde met zijn hand aan de wand, en hem beet een slang' (Amos 5:18-19).

De laatste storm moet niet lichtvaardig worden opgevat. Jezus beschrijft verschrikkelijke dingen, die zullen plaatsvinden, iets dat ons begrip te boven gaat, totdat die gebeurtenissen daadwerkelijk plaatsvinden. 'Toen zeide Hij tot hen: Het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk. En er zullen grote aardbevingen wezen in verschillende plaatsen, en hongersnoden en pestilentiën; er zullen ook schrikkelijke dingen, en grote tekenen aan de hemel ge-

schied. Maar vóór dit alles, zullen zij hun handen aan u slaan, en u vervolgen, u overleverende in de synagogen en gevangenissen; en gij zult getrokken worden voor koningen en stadhouders, om Mijns Naams wil' (Lukas 21:10-12).

Wat zal er, ondanks de meest ijverige voorbereiding, gebeuren, als deze scènes werkelijk plaatsvinden? "Vaak schijnt "de benauwdheid" groter dan ze achteraf blijkt te zijn. Deze regel gaat echter niet op voor de crisis, die voor de deur staat. Zelfs de beste beschrijving kan geen volledig beeld geven van de ernst van de beproeving." –*De Grote Strijd*, blz. 574-575. We hebben een beetje geproefd van hoe het zal zijn gedurende deze tijd van Covid. Tegen de tijd, dat u dit leest, is het mogelijk, dat de Covid-crisis voorbij zal zijn. Aan de andere kant heeft deze al meer dan twee jaar gewoed en vertoont geen tekenen van afname, maar is voortdurend aan het muteren. Het is als vluchten voor een gevaarlijke leeuw om een beer tegen te komen. En net, als we op het nippertje ontsnappen, sluiten we de deur van een nabijgelegen huis en leggen we onze handen op de schoorsteenmantel om gebeten te worden door een slang.

Vanaf begin februari van dit jaar waren er wereldwijd bijna 390 miljoen bevestigde gevallen van Covid, waarbij bijna 1,5% stierf aan de ziekte (hoewel ik persoonlijk enkele gevallen ken waarin de persoon al stervende was

en we hun dood verwachtten op elk moment en toen kregen zij Covid en werden ze meegeteld in de statistieken). Maar dat toont nog steeds de ernst van deze ziekte en het wordt persoonlijker, als iemand van uw naaste familie of vrienden overlijdt.

Als u op een plek woont, waar een ziekte heerst, wordt u geabsorbeerd door het nieuws over die ziekte. Als u op een plek woont, die wordt verscheurd door oorlog, en er zijn veel van dat soort plaatsen op deze planeet in deze tijd, maakt u zich niet zo zorgen over plagen als over militaire acties. Als u op een plek woont, waar net een ramp heeft plaatsgevonden, maakt u zich zorgen over het vinden van onderdak. En als u op een plek bent, die wordt getroffen door droogte, maakt u zich zorgen over, wat u moet eten. De vraag voor ons is dus eigenlijk: hoe gaan we om met al deze gegevens op een persoonlijk vlak?

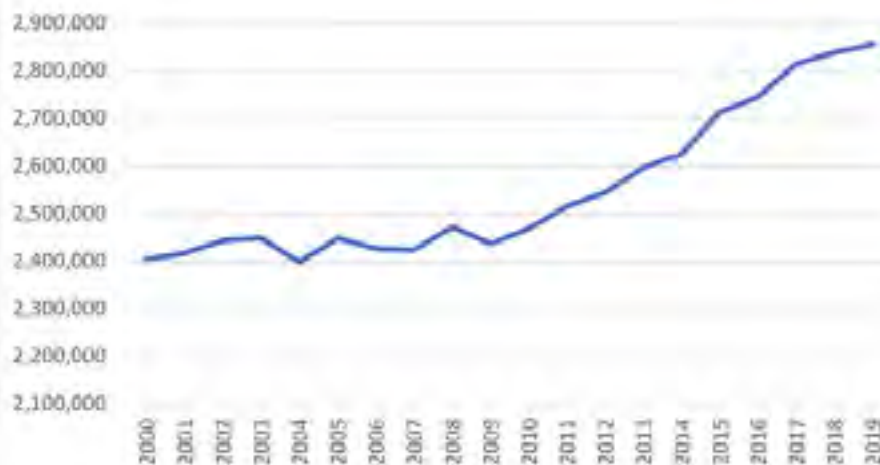
Leven in een vreselijke tijd

Wat gebeurt er eigenlijk overal om ons heen? Wat gebeurt er met deze wereld, zoals wij die kennen? ‘De vrees en de kuil, en de strik over u, o inwoners des lands! En het zal geschieden, zo wie voor de stem van de vrees vluchten zal, die zal in de kuil vallen; en die uit de kuil opklimt, die zal in de strik gevangen worden; want de sluizen in de hoogte zijn opgedaan, en de fundamenten der aarde zullen beven’ (Jesaja 24:17-18).

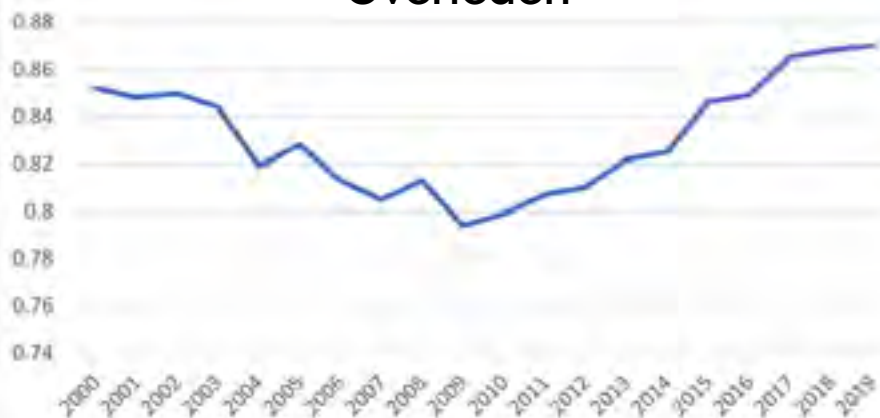
De echte vraag vanuit een profetisch gezichtspunt is niet, waarom dit allemaal gebeurt, maar waarom zijn deze gebeurtenissen zo mild in vergelijking met de vernietiging, die we in de Bijbel zien als vernietigende winden en verraderlijke wervelwinden. We weten, dat dit alles moet gebeuren en nog erger vóór de komst van de dag des Heeren. Wat houdt alles tegen? ‘Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden’ (Openbaring 7:3). Helaas zijn Gods belijdende mensen er niet klaar voor en onze Schepper in Zijn genade geeft ons wat meer tijd om ons voor te bereiden door de rampen vanuit hun volledige woede te matigen.

Wetenschappers doen hun best om uit te leggen, wat er gebeurt en proberen een oplossing te vinden voor al deze gebeurtenissen, van pandemieën tot klimaatverandering. Maar als God niet in beeld is, kunnen zij de ware oorzaak niet identificeren, noch de echte oplossing vinden. “De weerhoudende Geest van God wordt zelfs nu van de wereld weggetrokken. Orkanen, stormen, tyfoons, branden en overstromingen, rampen te land en ter zee, volgen elkaar in snelle rij op. De wetenschap probeert dit alles te verklaren. De tekenen, die steeds veelvuldiger om ons heen opdoemen en vertellen, dat de komst van de Zoon des mensen nabij is, worden aan alle mogelijke oorzaken toegeschreven, maar niet aan de ware oorzaak.

Totaal aantal doden in de U.S.A.

Percentage van de bevolking Overleden

De mensen kunnen de wachthoudende engelen, die de vier winden tegenhouden, opdat ze niet zullen waaien, totdat de dienstknechten Gods verzegeld zijn, niet zien, maar wanneer God Zijn engelen zal bevelen de winden los te laten, zal er zo'n geweldige strijd losbarsten, als geen pen kan beschrijven.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 11.*

Gedurende deze angstige tijd wordt elk gemeentelid persoonlijk op de proef gesteld als nooit tevoren. Onze fundamentele geloofsbeginselen zullen zowel van buitenaf als helaas van binnenuit in twijfel worden getrokken. “Het geloof van de afzonderlijke leden van de gemeente zal op de proef worden gesteld, alsof er niemand anders in de wereld was.” –*Bijbelkommentaar, blz. 681.* Dit spreekt niet alleen van de laatste storm, die de universele zondagsverordening met zich meebrengt. Er zijn duidelijk aanloopproblemen. De laatste test is precies dat: de laatste test. De kwestie is altijd geweest en zal altijd zijn de wil van God tegenover de wil van de mens. ‘Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen’ (Markus 7:7).

Zijn wij echt wakker voor de echte problemen, die komen? Of denken we, dat we voor elke kwestie compromissen kunnen sluiten en wanneer dan de Zondagswet komt, zullen wij plotseling getrouw worden bevonden? “De crisis is nu op ons. De strijd moet worden gevoerd

tussen het christendom van de Bijbel en het christendom van de menselijke traditie. Is er geen misdadig nalaten in onze huidige slaperige toestand?" –*The Review and Herald*, 1 januari 1889.

OVERWINNING IN CRISIS

Wat probeert God te bereiken door ons voorbereidende tests te geven, als wij de naderende storm zien? Het grote probleem is altijd de overgave van de menselijke wil aan de zorgzame wil van onze hemelse Vader geweest. 'Zo onderwerpt u dan aan God, weerstaat de duivel, en hij zal van u vlieden' (Jakobus 4:7). Onderwerping heeft te maken met de wil, met de geest. Dit is, waarom het allemaal te maken heeft met de beheersing van onze eigen gedachten. 'Daar wij de overleggingen terneer werpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus' (2 Korinthe 10:5). Satans doel is altijd geweest om de manier, waarop we denken, te beheersen. "Ofschoon Satan zich verheugde over het lijden van de heiligen, toch was hij niet voldaan. Hij wilde heersen over de geest zowel als het lichaam." –*Eerste Geschriften*, blz. 248.

Als we oorlogen, plagen en rampen zien, zowel door de mens veroorzaakte als natuurlijke, vermengd met vervolging, wat heeft God dan bedoeld om ons individueel te helpen deze allemaal te weerstaan? 'En laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert' (Hebreeën 10:25). Als we die dag zien naderen, betekent dit, dat als we de letterlijke vervulling van al deze profetieën ervaren, we wegen moeten vinden om samen te blijven komen om elkaar aan te moedigen op dezelfde manier als onze voorvaders hadden gedaan, toen dergelijke bijeenkomsten verboden waren.

Dit is de reden, waarom de Verenigde Staten zijn opgericht, het verlenen van het door God gegeven recht om in gemeenschap met elkaar samen te komen zonder inmenging van de overheid. Zonder dit recht zou de Grondwet van de Verenigde Staten zijn ontspoord, dus moesten ze een Bill of Rights (Grondwet) bijvoegen die ten dele aan het begin verklaarde: "Het Congres mag geen wet maken, die de officiële erkenning van een godsdienst beoogt of de vrije uitoefening daarvan verbiedt." –*De Grote Strijd*, blz. 411. Dat allereerste amendement maakt nog steeds duidelijk, dat de vrijheid van het uitoefenen van uw godsdienst ook inhoudt "het recht van het volk om vreedzaam samen te komen", wat inhoudt, dat men protesteert tegen, wat de regering op vreedzame manier doet. Terwijl we in relatieve vrede leven, moeten we gebruik maken van het voorrecht om samen te komen om elkaar aan te sporen, want er komt een tijd, dat we spijt zullen hebben, dat we alle nagelaten kansen hebben gemist, die we misschien niet op prijs gesteld hebben. In plaats van samen te komen, hebben we er misschien voor gekozen om thuis te blijven of hebben we geprobeerd andere manieren te vinden om de omgang met elkaar te missen of te verwaarlozen. We zullen dan helaas beseffen, dat dit vaak te wijten was aan slechts kleine redenen.

WIE IS BANG?

Als we het hoogtepunt van al onze hoop naderen, wat kunnen we dan van de kant van de wereld verwachten, als we de geprofeteerde gebeurtenissen voor onze ogen zien gebeuren? 'Gaat niet uit in het veld, noch wandelt op de weg; want het zwaard van de vijand is er, schrik van rondom!' (Jeremia 6:25). En wie verergert deze angst tot een zenuwslopend niveau? 'Want ik heb gehoord de naspraak van velen, (van schrik van rondom), zeggende: Geef ons te kennen, en wij zullen het te kennen geven' (Jeremia 20:10). Ik heb koppen gelezen, die iemand doodsbang maken, maar als u dan het eigenlijke verhaal opzoekt, is het niet zo erg als de kop. En dit zijn niet alleen nieuwsberichten. Onlangs las ik een artikel uit het *British Medical Journal* een schokkende kop. Maar het lezen van de details gaf een ander beeld. En zoveel mensen lezen alleen de krantenkoppen en leven in constante angst.

Wat zijn mensen bereid te doen, als ze bang zijn? Benjamin Franklin, één van de leidende grondleggers in Amerika, die hielp bij het opstellen van de Onafhankelijkheidsverklaring, zei ooit: "Degenen, die essentiële vrijheid zouden opgeven om een beetje tijdelijke veiligheid te verwerven, verdienen vrijheid noch veiligheid." Zodra een persoon bang wordt, zijn ze bereid om alles op te geven. En wat is de drijvende kracht achter angst? 'En verlossen zou al degenen, die met vrede des doods, gedurende heel hun leven, aan de dienstbaarheid onderworpen waren' (Hebreeën 2:15). Op het moment, dat we bang zijn om te sterven, worden we een slaaf en zijn we bereid alles op te geven, zodat we enige zekerheid hebben om te leven. Wanneer een persoon niet langer bang is om te sterven, is hij niet langer een slaaf.

Als een persoon doorgaat met dit soort angst, waar zal hij dan uiteindelijk terechtkomen?

'Maar de vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en afgodendienaars, en al de leugenaars, hun deel is in de poel, die daar brandt van vuur en sulfur; hetwelk is de tweede dood' (Openbaring) 21:8). Dit toont duidelijk aan, dat de verlostten zo'n angst zullen overwinnen.

GELOOF, VREES NIET

Worstelt Gods volk soms met angst? De patriarch Jakob smeekte God: 'Ruk mij toch uit de hand van mijn broeder, uit de hand van Ezau: want ik vrees hem, dat hij niet misschien komt, en mij slaat, de moeder met de zonen' (Genesis 32:11). Het is waar, dat veel van wat hij meemaakte, door hemzelf was veroorzaakt, maar het veroorzaakte niettemin angst. De oplossing was om het in gebed tot de Heer te brengen en toen hij dat deed, kwam Jakob eruit als een andere man, een man zonder enige angst.

Als we naar de omstandigheden om ons heen kijken en we beginnen bang te worden, wat is dan de beste oplossing, die God geeft? Welke boodschap geeft God aan Zijn volk, toen de kinderen van Israël het Egyptische leger zagen naderen, een steile klif die ontsnapping verbiedt aan de ene kant en de zee voor hen? 'Toen zeide de Heere tot Mozes: Wat roept gij tot Mij? Zeg de kinderen Israëls, dat zij voorttrekken' (Exodus 14:15). Ja, te midden van dat alles is het tijd om vooruit te gaan en niet terug te trekken. "Er zijn tijden, waarin het Gods

dienaar onmogelijk toeschijnt het noodzakelijke werk ten uitvoer te brengen, doordat de middelen tot een krachtig, degelijk werk ontbreken. Velen vrezen, dat zij met de hun ter beschikking staande voorzieningen niet al datgene kunnen doen, wat zij zich tot plicht rekenen. Maar als zij in geloof voorwaarts gaan, zal het heil van God worden geopenbaard en zal voorspoed hun moeiten begeleiden.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 263*. Met andere woorden: “Als we ons werk nederig en getrouw doen, zal de Heer voor de resultaten zorgen. Heb vertrouwen in God.” – *The Ellen G. White 1888 Materials, blz. 71*.

Als we kijken naar wereldgebeurtenissen, inclusief Covid of een andere catastrofale plaag of ramp, hoe moeten we ons daarmee verhouden? ‘Gij zult niet zeggen: een samenzwering, van alles, waar dit volk van zegt: Het is een samenzwering; vreest gij hun vrees niet, en verschrikt niet’ (Jesaja 8:12). Als we echt geloven, dat we in de wil van God zijn, maakt het ons niet uit of we leven of sterven. ‘Want hetzij dat wij leven, wij leven de Heere, hetzij dat wij sterven, wij sterven de Heere. Hetzij dat wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heeren’ (Romeinen 14:8).

HOE ANGST TE OVERWINNEN?

Het eerste, wat wij moeten oplossen, is: Waar zijn we naar op zoek? Onze Meester gebiedt ons: ‘Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden’ (Matthéüs 6:33). Is het hemelse koninkrijk Nummer 1 bij ons? Als dat zo is, dan is het voor ons niet van belang, hoe lang we in deze zondige wereld leven, zolang we het doel vervullen, waarvoor God ons in deze wereld heeft geplaatst. Het leven van Stéfanus werd aan het begin van zijn werk afgebroken en dat van Johannes werd verlengd tot een zeer hoge leeftijd. Ieder had zijn werk volbracht en geen van beiden was bang voor de dood. Maar hun wil was volledig ondergedompeld in de wil van God en ze vertrouwden volledig op Hem voor de vervulling van Zijn doeleinden.

Wat in ons angst om te sterven veroorzaakt, is wanneer we niet de wil van God doen. ‘Indien gij uw hart bereid hebt, zo breid uw handen tot Hem uit. Indien er ondeugd in uw hand is, doe die verre weg; en laat het onrecht in uw tenten niet wonen. Want dan zult gij uw aangezicht opheffen uit de gebreken, en zult vast wezen, en niet vrezen’ (Job 11:13-15).

Dit kan alleen gebeuren, als we wedergeboren zijn en we een hemels drijvende kracht hebben, die ons leven leidt. ‘Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods. Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid weer tot vreeze, maar gij hebt ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!’ (Romeinen 8:14-15).

Bedenk, dat het vreeze des doods was, die ertoe leidde,

dat mensen hun hele leven onderworpen waren aan slavernij. Dat betekent, dat als we eenmaal wedergeboren zijn en de zonen van God worden, we niet langer bang zijn om te sterven. Ja, we hebben onze hemelse Vader zo lief, dat het onze hele kijk op het leven verandert. ‘Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees buiten; want de vrees heeft pijn, en die vreest, is niet volmaakt in de liefde’ (1 Johannes 4:18).

Vreze des doods is de drijvende kracht voor slavernij. Angst om te sterven in oorlog, door een of andere ramp, door een pandemie, door honger, door vervolging, ze zijn allemaal niet anders. Het is waar, dat we niet onnodig in vervolging gaan. Er wordt ons verteld, dat we moeten vluchten als er oorlog is. We moeten alle beschikbare middelen gebruiken, vooral de natuurlijke, wanneer ziekte komt. Maar als we op de een of andere manier vast komen te zitten in een gevaarlijke situatie, waar moeten we ons dan zorgen over maken? ‘En Ik zeg u, Mijn vrienden: Vreest niet voor hen, die het lichaam doden, en daarna niet meer kunnen doen. Maar Ik zal u tonen, Wie gij vrezen zult: Vreest Hem, Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen, ja, Ik zeg u: Vreest Hem’ (Lukas 12:4-5).

Wat zal er gebeuren, als we voorbereid zijn? ‘Al ging ik ook in een dal van een schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij’ (Psalm 23:4). In Gods oneindige wijsheid en barmhartigheid kan Hij ons toestaan te lijden, maar nooit met angst. ‘Vrees geen van de dingen, die gij lijden zult. Ziet, de duivel zal enigen van u in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Weest getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens’ (Openbaring 2:10).

Hoe kunnen we leven in tijden van rampen en nooit meer bang zijn? ‘Want het gezicht zal nog tot een bestemde tijd zijn, dan zal Hij het op het einde voortbrengen, en niet liegen; zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewis komen, Hij zal niet achterblijven. Ziet, zijn ziel verheft zich, zij is niet recht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven’ (Habakuk 2:3-4).

Dit geloof is meer dan eenvoudig geloven. “Geloof kan bestaan zonder vertrouwen, maar vertrouwelijkheid, dat voortkomt uit vertrouwen, kan niet bestaan zonder geloof. Iedere zondaar, die kennis heeft genomen van de reddende kracht van Christus, zal dit vertrouwen in grotere mate tonen, naarmate hij vordert in ervaring.” – *Selected Messages, bk. 3, blz. 192*.

Hebben wij persoonlijk en als volk dit soort geloof, dat ons door alle uitdagende tijden heen zal leiden? Moge de Heer het gebed van de discipelen in ons leven nu beantwoorden: ‘En de apostelen zeiden tot de Heere: Vermeerder ons het geloof’ (Lukas 17:5).

ZONDAG 11 DECEMBER 2022

door Davi Paes Silva

7

BEREIDT UW WEG

In de oudheid, wanneer een koning of een persoon met een vergelijkbare hoge autoriteit een belangrijke reis naar een ander land had, werd gewoonlijk een team van betrouwbare personen vooraf naar de regio gestuurd, die bezocht zou worden, om de toestand van de wegen en de veiligheid van de omgeving te onderzoeken, waar hun koning heen zou gaan om hem en zijn raadgevers veiligheid en succes te bieden.

Tegenwoordig volgen de autoriteiten dezelfde methode, zij het met meer geavanceerde middelen. Voordat koningen of presidenten hun bijeenkomsten houden, hebben ze reeds alle benodigde informatie over het land, waar ze naartoe zullen gaan.

Voordat de Koning van het Universum, Jezus, op het punt stond te worden geïncarneerd als onze Koning van genade, kwam een hemels gezelschap van engelen vooruit om te zien, welke voorbereidingen werden getroffen om hun geliefde Koning te ontvangen. Ze ondergingen een enorme teleurstelling. In Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, was er geen zichtbaar teken, dat het volk en hun leiders verheugd waren over de verwachte geboorte van hun ware Koning. Hoewel de priesters en godsdienstige leiders alle rollen van profetie in handen hadden, waren ze totaal onwetend van die wonderbaarlijke gebeurtenis.

De engelen waren bijna klaar om naar de hemel terug te keren met het droevige nieuws, toen ze een kleine groep herders in een veld van Bethlehem aantroffen, die de profetieën over de komst van de Messias bespraken. Aan hen vertelden de engelen het goede nieuws, dat de koning op een zeer nederige plaats was geboren.

Onmiddellijk bezochten de oprechte herders de plaats, waar ze Jezus in een kribbe vonden en zij begonnen het goede nieuws onder de mensen te verspreiden.

Een ander team van trouwe studenten van de sterren en de profetieën, afkomstig uit een ver heidens land, concludeerde, dat de hemelse koning al was geboren. Ze hadden toegang tot de profetieën van Bileam over de komende Messias: 'Ik zal hem zien, maar nu niet; ik zal hem aanschouwen, maar niet nabij. **Er zal een ster voortgaan uit Jakob**, en er zal een scepter uit Israël opkomen; die zal de grenzen der Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van Seth verstoren' (Numeri 24:17).

Dat was geen gewone ster. Deze werd gevormd door een verre groep stralende engelen, dezelfde die aan de herders in Bethlehem verschenen.

De nobele reizigers uit het Oosten maakten een lange reis om de pasgeborene Koning te zien. Uiteindelijk kwamen ze aan in Jeruzalem. Ook deze verwachtten een vreugdevolle sfeer aan te treffen door de komst van

de goddelijke Koning; en ook zij werden enorm teleurgesteld. Toen ze in Jeruzalem aankwamen, werden ze uitgenodigd door koning Herodes, die deed alsof hij hen vriendelijk ontving en hen verzocht hem nauwkeurige informatie over de details te geven, zodra ze Jezus zouden vinden.

Herodes eiste van de Joodse priesters, dat ze de betreffende profetie zouden vinden. Als resultaat van hun onderzoek informeerden ze de koning, dat Christus in Bethlehem zou worden geboren, volgens de profetie van Micha: 'En gij, Bethlehem Efratha, zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid' (Micha 5:1).

Op een paar uitzonderingen na was de hele natie niet voorbereid om Jezus te verwelkomen. We vinden alleen de herders, de wijzen uit het oosten, Elisabeth, Zacharias, Simeon en een paar anderen. De leiders legden de Messiaanse profetieën uit in overeenstemming met hun nationale trots. En toen Christus tot Zijn volk kwam, verwierpen zij Hem.

DE VOORLOPER

Een profetie van Jesaja had duidelijk gemaakt, dat er een voorloper zou komen om de mensen te waarschuwen aangaande hun komende Verlosser en de weg voor Hem te bereiden. 'Een stem van de roepende in de woestijn: Bereidt de weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God!' (Jesaja 40:3).

Een andere profetie wordt gevonden in Maleáchi met betrekking tot de goddelijke middelaar, die zou komen om het volk voor te bereiden op de komst van de Heer: 'Ziet, Ik zend u de profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag des HEEREN komen zal. En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen terugbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met de ban sla' (Maleáchi 4:5-6).

De vervulling van deze profetie werd duidelijk geopenbaard in het Nieuwe Testament.

Toen hij predikte in de woestijn van Judea, verklaarde Johannes de Doper met betrekking tot zijn eigen opdracht: 'Onder de hogepriester Annas en Kajafas, geschiedde het woord Gods tot Johannes, de zoon van Zacharias, in de woestijn. En hij kwam in al het omringende land van de Jordaan, predikende de doop der bekering tot vergeving der zonden. Gelijk geschreven is in het boek der woorden van Jesaja, de profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt de weg des HEEREN, maakt Zijn paden recht! Elk dal zal gevuld worden, en elke berg en heuvel zal vernederd worden, en de kromme wegen zullen tot een rechte weg worden, en de oneffen tot effen wegen. En alle vlees zal de zaligheid Gods zien' (Lukas 3:2-6).

DE ELIA BOODSCHAP

God stuurde een speciale boodschapper om de weg te bereiden voor de eerste komst van Jezus, in de persoon van Johannes de Doper. Hij stelde Elia voor en hij vervulde trouw zijn opdracht. Evenzo nu stuurt de Heer een andere waarschuwing via Zijn boodschappers, die Elia voorstellen, om een volk niet voor te bereiden op de

eerste komst, maar nu op de tweede komst van Jezus.

"Johannes werd geroepen om een speciaal werk te doen; hij moest de weg van de Heer bereiden, Zijn paden recht maken. De Heer stuurde hem niet naar de school van de profeten en rabbi's. Hij voerde hem weg van de samenkomsten van mensen naar de woestijn, om te leren van de natuur en de God van de natuur. God wilde niet, dat hij de vorm van de priesters en heersers zou hebben. Hij werd geroepen om een speciaal werk te doen. De Heer gaf hem zijn boodschap. Ging hij naar de priesters en heersers om te vragen, of hij deze boodschap mocht verkondigen? Nee, God hield hem van hen weg, opdat hij niet door hun geest en leer zou worden beïnvloed. Hij was de stem van iemand, die riep in de woestijn: 'Een stem van de roepende in de woestijn: Bereidt de weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God! Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvels zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt worden. En de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard worden; en alle vlees tegelijk zal zien, dat de mond des HEEREN het gesproken heeft' (Jesaja 40:3-5). Dit is de boodschap, die aan ons volk moet worden gegeven; we zijn bijna aan het einde der tijden, en de boodschap is: Maak de snelweg van de Koning vrij; verzamel de stenen; verhoog een standaard voor de mensen. Het volk moet gewekt worden. Het is nu geen tijd om vrede en veiligheid te roepen. We worden aangespoord om 'Roep uit de keel, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden' (Jesaja 58:1)." —*Selected Messages, bk. 1, blz. 410.*

WAT IS PRECIES ONZE OPDRACHT?

"In dit tijdperk, vlak voor de wederkomst van Christus op de wolken des hemels, roept God mannen, die een volk zullen voorbereiden om op de grote dag des Heren te staan. Precies zo'n werk als dat wat Johannes deed, moet in deze laatste dagen worden uitgevoerd. De Heer geeft boodschappen aan Zijn volk, door middel van de instrumenten, die Hij heeft gekozen, en Hij zou willen, dat allen acht zouden slaan op de vermaningen en waarschuwingen, die Hij zendt. De boodschap, die voorafging aan de openbare bediening van Christus, was: Bekeert u, tollenaar en zondaars, bekeert u, Farizeeën en Sadduceeën, 'want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen'. Onze boodschap moet er niet één van vrede en veiligheid zijn. Als een volk, dat gelooft in de spoedige komst van Christus, hebben we een duidelijke boodschap te dragen: 'Bereidt u voor om uw God te ontmoeten.'

Onze boodschap moet net zo direct zijn als die van Johannes. Hij berispte koningen voor hun ongerechtigheid. Ondanks het gevaar, waarin zijn leven verkeerde, liet hij de waarheid nooit op zijn lippen wegwijnen. Ons werk in dit tijdperk moet net zo getrouw worden gedaan...

In deze tijd van bijna universele afvalligheid roept God Zijn boodschappers op om Zijn wet te verkondigen in de geest en kracht van Elia. Zoals Johannes de Doper, bij het voorbereiden van een volk op de eerste komst van Christus, hun aandacht vestigde op de Tien Geboden, zo moeten wij zonder twijfel de boodschap geven: 'Vreest God en geeft Hem eer; want de ure van Zijn oordeel is

gekomen'. Met de ernst, die Elia de profeet en Johannes de Doper kenmerkte, moeten we ernaar streven de weg te bereiden voor de wederkomst van Christus." –*The Southern Watchman*, 21 maart 1905.

'Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, in welke de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden. Daar dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heilige wandel en godzaligheid! Verwachtende en haastende tot de toekomst van de dag Gods, in welke de hemelen, door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten. Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde in welke gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk bevonden moogt worden door Hem in vrede... Maar wast op in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus' (2 Petrus 3:10-14, 18).

"Het is de wens van de Heer, dat Zijn volgelingen zullen groeien in genade, dat hun liefde steeds meer zal toenemen, dat ze vervuld zullen worden met de vruchten van gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn, tot lof en heerlijkheid van God." –*The Signs of the Times*, 12 juni 1901.

HOE MOET DIT WERK WORDEN UITGEVOERD?

In de Jesaja-passage, die de voorbereiding van de weg van de Heer beschrijft, gaat de Schrift verder met de beschrijving van de verhoging van de nederige en de vernedering van de verhevene:

'Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvels zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt worden' (Jesaja 40:4). Elk obstakel voor de verlossing van Gods volk moet worden verwijderd door de opening van Zijn woord en de presentatie van een duidelijk 'Zo zegt de Heere'. Het ware licht moet schijnen; want duisternis bedekt de aarde, en grote duisternis de mensen. De waarheid van de levende God moet verschijnen in tegenstelling tot dwaling. Verkondig de blijde tijding. We hebben een Heiland, die Zijn leven heeft gegeven, opdat degenen, die in Hem geloven, niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben.

"Er zullen obstakels verschijnen voor de vooruitgang van het werk van God; maar vrees niet. Tot de almacht van de Koning der koningen verenigt onze verbond houdende God de zachtmoedigheid en zorg van een tedere herder. Niets kan Hem in de weg staan. Zijn macht is absoluut en het is het onderpand van de zekere vervulling van Zijn beloften aan Zijn volk. Hij kan alle belemmeringen voor de voortgang van Zijn werk wegnemen. Hij heeft middelen om elke moeilijkheid uit de weg te ruimen, opdat degenen, die Hem dienen en de middelen, die Hij aanwendt, respecteren, verlost kunnen worden. Zijn goedheid en liefde zijn oneindig, en Zijn verbond is

onveranderlijk.

De plannen van de vijanden van Zijn werk lijken misschien stevig en goed verankerd, maar Hij kan de sterkste van deze plannen omverwerpen, en op Zijn eigen tijd en manier zal Hij dit doen, wanneer Hij ziet, dat ons geloof voldoende op de proef is gesteld en dat we tot Hem naderen en Hem onze raadgever maken.

In de donkerste dagen, wanneer de schijn zo onheilspellend lijkt, vrees niet. Heb vertrouwen in God. Hij voert Zijn wil uit en doet alle dingen goed ten behoeve van Zijn volk. De kracht van degenen, die Hem liefhebben en dienen, zal dagelijks vernieuwd worden. Zijn begrip zal tot hun dienst worden gesteld, zodat zij zich niet mogen vergissen bij het uitvoeren van Zijn doeleinden.

Er mag geen moedeloosheid zijn in het dienen van God. Ons geloof moet de druk doorstaan, die erop wordt uitgeoefend. God is in staat en bereid om Zijn dienaren alle kracht te schenken die ze nodig hebben. Hij zal meer dan voldoen aan de hoogste verwachtingen van degenen, die hun vertrouwen in Hem stellen. Hij zal hun de wijsheid geven, die hun uiteenlopende behoeften vereisen.

De beproefde apostel Paulus zei: 'En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig' (2 Korinthe 12:9-10).

O, mijn broeders en zusters, houdt het begin van uw vertrouwen stevig vast tot het einde. Het licht van Gods waarheid mag niet worden verduisterd. Het moet schijnen te midden van de duisternis van dwaling, die onze wereld omhult. Het woord van God moet worden geopend voor degenen op de hoge plaatsen van de aarde, evenals voor degenen die zich op de lagere plaatsen bevinden.

De gemeente van Christus is Gods vertegenwoordiger voor de verkondiging van de waarheid; zij wordt door Hem bekrachtigd om een speciaal werk te doen; en als

ze trouw is aan God, gehoorzaam aan Zijn geboden, zal er in haar de voortreffelijkheid van goddelijke kracht wonen. Als ze de Heere God van Israël zal eren, is er geen macht, die haar kan weerstaan. Als ze trouw blijft aan haar belofte, zullen de troepen van de vijand haar evenmin kunnen overweldigen als het kaf om de wervelwind te weerstaan.

Er is voor de gemeente de dageraad van een stralende, glorieuze dag, als ze het kleed van Christus' gerechtigheid zal aantrekken en zich terugtrekt van alle trouw aan de wereld.

De leden van de gemeente moeten nu hun terugval belijden en samen optrekken. Mijn broeders en zusters, laat niets komen, dat u van elkaar of van God zal scheiden. Spreek niet over meningsverschillen, maar verenig u in de liefde van de waarheid, zoals die is in Jezus. Kom voor God en beroep u op het vergoten bloed van de Verlosser als reden, waarom u hulp moet krijgen in de strijd tegen het kwaad. U zult niet tevergeefs pleiten. Als u tot God nadert, met oprecht berouw en in volle zekerheid van geloof, zal de vijand, die u probeert te vernietigen, worden overwonnen.

Bekeert u tot de Heer, gij gevangenen van de hoop. Zoek kracht bij God, de levende God. Toon een onwankelbaar, nederig geloof in Zijn macht en Zijn bereidheid om te redden. Van Christus vloeit de levende stroom van redding. Hij is de Bron van het leven, de Bron van alle kracht. Als we in geloof Zijn kracht grijpen, zal Hij veranderen, wonderbaarlijk veranderen, de meest hopeloze, ontmoedigende vooruitzichten. Hij zal dit doen tot eer van Zijn naam.

God roept Zijn getrouwen, die in Hem geloven, op om moed te spreken tegen degenen, die ongelovig en hopeloos zijn. Moge de Heer ons helpen elkaar te helpen en Hem te bewijzen door levend geloof." – *Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 10-12.

DE OPROEP VAN HET UUR

"De Heere vraagt om een hernieuwing van het rechte getuigenis, zoals dat is uitgedragen in de Jaren, die achter ons liggen. Hij vraagt ook om een hernieuwing van het geestelijke leven. De geestelijke krachten van Zijn volk hebben lange tijd gesluimerd, maar er moet uit deze ogenschijnlijke dood een verrijzenis zijn.

Door gebed en door belijdenis van zonden moeten we de heirbaan des Konings effenen. Wanneer we dat doen, zal de kracht des Geestes over ons komen. We hebben behoefte aan de kracht van de Pinksterdag. En die zal komen, want de Heere heeft beloofd Zijn Geest te zenden als de alles overwinnende kracht.

Tijden voor gevaar staan ons te wachten. Ieder, die kennis der waarheid bezit, moet ontwaken en zich met lichaam, ziel en geest onder tucht Gods plaatsen, de vijand is ons op het spoor. Wij moeten klaarwakker tegen hem op onze hoede zijn. Wij moeten de gehele wapenrusting Gods aandoen. Wij moeten de richtlijnen volgen, die ons gegeven zijn door de Geest der profetie. Wij moeten de waarheid van deze tijd liefhebben en gehoorzamen. Dit

zal ons ervoor behoeden, dat we grote misleidingen aanvaarden. Door Zijn Woord heeft God tot ons gesproken. Hij heeft tot ons gesproken door de getuigenissen voor de Gemeente en door de boeken, die ons onze huidige plicht en de positie, die wij nu moeten innemen, hebben duidelijk gemaakt. De waarschuwingen, die gegeven zijn, regel op regel, en gebod op gebod, moeten ter harte worden genomen. Welke verontschuldiging zouden we kunnen aanvoeren, zo we er geen acht op slaan?" – *Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 283.

"Maak de snelweg van de Koning vrij; neem de struikelblokken weg; haal de rommel weg; verwijder de stenen, opdat de Geest van God door ons midden mag gaan, en dat wij de zaligheid van God mogen zien als een brandende lamp. Dat is wat we nodig hebben. We kunnen het ons niet veroorloven om één zonde te verdoezelen. We willen hier de rijkste zegen; want beproeving komt recht over ons. Slechts een klein poosje, slechts een korte tijd, en iedereen zal zwaar worden beproefd. We willen een dagelijkse vernieuwing van de genade van God in ons hart, zodat we stap voor stap de ladder van volmaaktheid kunnen beklimmen, steeds hoger op de weg die naar de hemel, naar heiligheid en naar God leidt.

Moge de Geest van God in onze samenkomsten komen. Mogen wij van Zijn redding zien, en moge Zijn heerlijkheid hier worden geopenbaard. Laat elke stem worden verheven om God te verheerlijken, niet om fouten in elkaar op te pikken." – *The Review and Herald*, 18 mei 1905.

"Moge de Heer Zijn volk genadig zegenen tijdens deze gebedsweek. Moge alle onrecht worden rechtgezet, alle zonden beleden, en vergeving worden geschreven bij uw namen in de boeken van de hemel. Laten de leden van elke gemeente, van elk huishouden, de Heer zoeken en hun ziel voor Hem verootmoedigen. Laten we, voor zover mogelijk, de snelweg van de Koning vrijmaken van al het afval, waarmee we deze hebben geblokkeerd." – *The Review and Herald*, 9 december 1890.

DE NADERENDE STORM

Heet van woede is de wereld; pure liefde wordt iets kouds.
De enige vrede, die we kunnen vinden is op de paden van ouds.
De Schrift toont de weg des levens; alleen de menselijke gedachten ijdel zijn.
Filosofieën en ideeën van mensen brengen verdriet, gebrek en pijn.
Dit is de tijd om de Heer te zoeken voor harten, die zuiver gemaakt zijn en rein.
De wolken, die voor ons liggen, barsten spoedig uit in stormen als nooit gezien zijn.
We hebben de gedachten van Christus in ons nodig Zijn verlossende liefde,
Want als we door het leven voor ons gaan, hebben we vastheid van boven nodig.
Elke zonden moet beleden worden en elke beproeving ondergaan.
We moeten sterk zijn en voor Christus met geen bedrog in onze mond staan.
Wanneer geconfronteerd met sterke vijandige krachten, heeft iemands geest de neiging tot boosheid.
Het belangrijkste is te zorgen voor je veiligheid.
We hebben nu Gods genade nodig, om onze Heer niet te verraden,
Om de woedende menigte met vrede tegemoet te treden en nooit met een zwaard beladen.
Het aanschouwen van degenen, die ons pijn, het maakt niet uit wat, hebben gedaan,
En hen liefhebben en iedereen vergeven, zoals Jezus heeft gedaan.
De storm gaat niet over onze pijn, de storm laat zien, wie we zijn.
Het geloof van Christus weerspiegelen van binnenuit, aan allen veraf en nabij.
Het licht, dat schijnt te midden van alle ellende in de donkerste nacht.
Zal stralen van hen, die zowel vrienden als vijanden liefhebben, zoals Christus het bracht.
Mijn grootste angst zou moeten zijn, als we aan de naderende storm denken,
Dat ik nooit Degene bedroeven zal, Die Zijn leven voor mij deed schenken.
Wanneer we zien, alles wat Hij gedaan heeft, Zijn leven en Zijn dood,
Moet ons hart in vreugdevolle hoop stijgen: de overwinning is zo groot.
B. Montrose, (vrij vertaald, A. G. van Bommel)